

אני חומה

גליון הדרכה מטעם אגודת בני הישיבות

בראשות גדולי התורה שליט"א

חוק לגיוס בני הישיבות עבר זה מכבר, בג"ץ מגביר את תאבוננו משנה לשנה ודורש חוק דרקוני עוד יותר, יעדים איומים נחקקים, ו'שיניים' חדות נקבעות לצורך וידוא כי חלילה הכל הולך לפי התכנית, היל"ת.

כל מי שענינו בראשו, ולא הולך רק אחר רגשות הלב המאמין ל'כאן ועכשיו', יודע כי לפי התכנית, המציאותית להחריד לדאבוננו, אין מילים שיביעו את גודל הסכנה הקיומית שאנו נתונים בה; כשלא רק ללימוד התורה נשמת אפנו הם רוצים שנפנה עורף, אלא גם ליהדות כולה.

תכנית התנתקות

זה מה שהם רוקחים מאחורי גבנו. התנתקות מכל הקדוש והיקר, התנתקות מדרך התורה והמצוות, התנתקות מאבינו שבשמים.

ולצערנו, יש להם משאבים רבים מאד בדרך להגשמת התכנית הזו.

אך אנו לא ניתן לזה לקרות. כי בנפשנו הדבר, כפשוטו.

ואת **ציפור הנפש** - לא ניתן להם לקחת.

אולם, למול מלתעות כאלו שנפערות למולנו - עלינו לעבור כברת דרך כדי שהמשפט 'לא ניתן לזה לקרות' יהפוך מהצהרה ברורה למציאות חיים

יש לנו את הכוח להחזיק בעוז ובגאון במסורת אבותינו ולהמשיך לדבוק בקודשא בריך הוא בכל מצב. ושום כוח לא יוכל עלינו!

אבל במצב של גזירות, ניסיונות ופיתויים מימין ומשמאל, אנחנו חייבים לדעת את אשר לפנינו, ולתת את הכל לאלהים. זהו חייבים לקיים 'אז נדברו... איש אל רעהו' כפי שכתוב על לפני בוא המשיח, ולהעלות יחד את העוז והתעצמות שטמונים בתוך כל אחד ואחד מאיתנו. עד שנוכל להוכיח קבל עם ועולם:

עם ישראל חי!!!
וימשיך לחיות, לנצח.

דבר המערכת

שנת תשס"ה. דרום רצועת עזה.

תייר שייקלע לאחד מיישובי גוש קטיף, יראה לכל מלוא האופק אלפי דונם של חקלאות מוריקה, יחזה בחקלאים עמלנים המשביחים את תוצרתם, ואף יבחין בסוירים חקלאיים שהללו עורכים לעמיתיהם מרחבי הארץ שחפצו ללקט מן המידע המקצועי שבידם.

מקום מבוסס היטב, הלא כן?

בעיני תושב חוץ, אכן. אך מי שאינו כזה יודע, כי שנה קודם לכן, הכריז ראש הממשלה דאז אריאל שרון על 'תכנית ההתנתקות', הכוללת את פינוי היישובים ברצועה וחזרה לגבולות הקו הירוק. הארץ רעשה, התושבים געשו. מועצת יש"ע, ועד המתיישבים ו'תא כתום' פרצו במחאות - אך ללא הועיל. התכנית הלכה והתקדמה, עד שלאחר מאבק ממושך בממשלה ובכנסת, בחורף תשס"ה אושר החוק בקריאה שלישית.

זהו.

כל מי שענינו בראשו הבין, כי בזאת הקיץ הקץ על יישובי הגוש.

הפריחה שעדיין נראתה בעין הפיזיולוגית, לא נשאה בכנפיה כל בשורה, להיפך; רק העמיקה את הפער שבין מאחז העיניים העכשווי למציאות שהולכת ומתהווה מתחת לפני השטח.

תוך פרק זמן קצר שינה האזור כולו את פניו לבלי הכר. מהבתים נותרו עיי חרבות, והחממות הפכו לשטח נטוש; אוניברסיטת 'אל אקצא' מצאה את משכנה בבית הספר האזורי, ומחנות אימונים חמאסיים אכלסו את אזור התעשייה של הגוש, כשהם גדושים בפלשתינים חדורי קרב.

רק תייר יכול היה להתרשם עד לרגע האחרון מן הלבילוב משובב העין. רק מי שאינו מודע למתחולל, יכול היה להסתפק במה שנראה 'מלמעלה'.

עולם התורה פורח, הלא כן?

כל מי שייקלע לירושלים או לבני ברק, לבית שמש, לאלעד או לשאר אחיותיהן, יחזה בעשרות ישיבות המתנוססות לתפארה, בכוללים שאברכי משי ממלאים אותם, בבתי מדרש שוקקים ובשיעורי תורה המתקיימים בכל אתר ואתר.

אך לצערנו, כל מי שמודע למתחולל מתחת לפני השטח, מבין כי התמונה שונה לחלוטין לדאבון לב.

שער ראשון
המצב בשטח

4

שער שני

אסיפת ראשי הישיבות

14

שער שלישי

אגודת בני הישיבות

27

שער רביעי

הנחיות משפטיות

30

שער חמישי

מאמרים מרבותינו מייסדי האגודה

40

בחור יקר!

חברת זו נועדה להדרכה ולעצה, החוברת נכתבה אחרי דיונים רבים עם גדולי ראשי הישיבות ולהבדיל עם מיטב המשפטנים.

שמור חוברת זו לכל עת מצוא ודאג גם ליידע את חבריך!

מספר הטלפון של אגודת בני הישיבות: 02-31-32-140

לקבלת הנחיות משפטיות שלח אימייל לכתובת: A023132140@gmail.com

הזעקה

חברת זו יוצאת לאור ע"י מערכת הזעקה בחוברת ישנם מאמרים תורניים, נא לשמור על קדושתה

מצבם של בני הישיבות למול רשויות הצבא

/// יומן היסטורי

כשביתניים 'ניאות' להשהות את ביטול החוק באופן זמני למשך שנה - עד לשלהי תשע"ח.

בשנים הבאות, ממשלות קמו ונפלו בזו אחר זו, מה שהביא לכך שלא חוקק חוק חדש, ואף יעדי הגיוס שנועדו להיקבע בהחלטת ממשלה, לא נקבעו בצורה מסודרת.

במהלך יותר מחמש שנים, ביקשה המדינה ארכות חוזרות ונשנות מבג"ץ (בסך סופי 15 ארכות!), ובכל השנים הללו חודש החוק כהוראת שעה שוב ושוב. מציאות זו הקתה הרבה מהעוצמה ומהמיסוד של מנגנוני הגיוס לעומת התקופה בה היה החוק פעיל במקור; אך עם זאת, לדאבון לב, גם בשנים אלו הצליחו להפיל אלפי נשמות יקרות לבאר שחת, כשהממוצע עומד על 1800 (!) בשנה רח"ל.

בקיץ תשפ"ג תמו שש שנות קיומו של חוק תשע"ו, והוא פקע סופית. מה שאומר, כי כל בני הישיבות חייבי גיוס. אך מספר ימים לפני פקיעת החוק, הועברה החלטת ממשלה שלא יישלחו לבחורים צווי גיוס בתקופת הביניים בה מתגבש חוק חדש - עד לסוף חורף תשפ"ד.

בסוף חורף תשפ"ד החל בג"ץ לדון בעתירות על כך שהחלטת הממשלה לא לשלוח צווים בתקופת הביניים היתה בלתי חוקית. בהרכב מורחב קבע בג"ץ ב"ט סיון תשפ"ד, כי אכן החלטת הממשלה הזו ניתנה שלא בסמכות, וקבע כי על הצבא לשלוח באופן מיידי צווים לבני הישיבות.

בג"ץ אמר את דברו.

המדינה קיבלה את ההוראות.

הצבא צפוי לממש אותן.

ומכאן - את המשך היום,

נכתוב אנחנו, ורק אנחנו!!

מתקופת קום המדינה היה אי גיוסם של בני הישיבות מעוגן בכמה מילים בחוק שירות ביטחון, לפיהן שר הביטחון רשאי לפטור מחובת שירות "מטעמים מיוחדים".

בשנת תשנ"ח קבע בג"ץ כי לא ניתן לפטור מספרים גבוהים כ"כ על סמך סעיף זה, וכי על הענין להיות מוסדר בחקיקה רשמית.

בשנת תשס"ב חוקק חוק טל, שנועד להסדיר בחקיקה את אי גיוסם של בני הישיבות. תוקפו של החוק היה לחמש שנים, והוא חודש לאחר מכן לחמש שנים נוספות.

בקיץ תשע"ב פג תוקפו של חוק טל - אך אז לא הסכים בג"ץ להסדר בנוסח זה וקבע כי יש להתנות את אי גיוסם של בני הישיבות בכך שהציבור החרדי יגיש לצבא נתחים מבניו מדי שנה, רח"ל.

בשנת תשע"ד נחקק חוק היסטורי לגיוס יהודים שומרי מצוות לצבא (שכונה פרק ג' לחוק שירות ביטחון, תיקון מס' 19). החוק כלל לראשונה התניה בין הסדרת מעמדם של חלק מבני הישיבות לבין גיוסם של אחרים. בחוק נקבע, כי על הממשלה לקבוע יעדי גיוס שנתיים הולכים וגדלים. כמו כן כלל החוק סעיפים תקדימיים נוספים, כמו מנגנוני פיקוח ובקרה על עמידת בני הישיבות בתקנים.

בשנת תשע"ו חודש חוק זה במהדורה שונה מעט, אך עקרונות היסוד נותרו כשהיו. החוק נקבע ל-6 שנים.

בשלהי תשע"ז ביטל בג"ץ גם את החוק הנ"ל, שלגרסתו, על אף נוראותו, עדיין אינו שוויוני ביחס לכלל הציבור הישראלי. בג"ץ העמיד דרישות דרקוניות עוד יותר למסגרת חזקה שתביא את החרדים לצבא.

בג"ץ נתן למדינה ארכה של שנה לחוקק חוק חדש,

מה קורה כאן ועכשיו?

על דרישות הבג"ץ ומשמעותן | על ההבדל המהותי בין היעדים בעבר ליעדים העכשוויים | על הקלף שאוחז בו הבג"ץ כדי להביא לגיוס בני הישיבות | על הנתונים הקודרים מכיוונים שונים, ועל התמונה המתוכננת ליום שאחרי | וגם - על ההבדל בין הקורונה למלחמה בעזה.

כפי שנכתב, דרישותיו של בג"ץ אינן יודעות שובעה, ומבחינתו - צריך לשים קץ לסוגיה הזו כאן ועכשיו. הוא אינו מוכן עוד ל'סחבת' זמן, לא להדרגתיות איטית ולא לחוק חסר 'שיניים' מספקות. הוא רוצה שינוי, והרגע.

לפני שנפרוט לפרוטות את המצב העכשווי, חשוב לעצור לרגע ולהקשיב לפעימת הלב היהודי ביחס למילים המכובסות 'קץ לסוגיה': מילים אלו פירושן הוא אחד: תכנית כליה לעולם התורה וליהדות כולה, רח"ל.

ואת זה הם דורשים כאן ועכשיו.

לדברי בג"ץ:

- כל בני הישיבות מחוייבים בגיוס, והדבר צריך לקרות בקצב מואץ, כאשר על הצווים להישלח כבר תיכף ומיד.
- מאחר והצבא טוען כי אינו יכול לגייס בבת אחת את כולם, נקבע כי הקצב יהיה לפי סף הקיבולת המקסימלי של הצבא. מאחר ולטענת רשויות הצבא, ביכולתם לגייס כעת 3,000 בחורים חדשים, עומד היעד הראשוני על מספר זה - בתוספת הממוצע השנתי שהיה עד היום, של 1800 בחורים. משמעות הדברים היא, כי המספר המינימלי מבחינת בג"ץ לשנת הגיוס הנוכחית (שנת גיוס) היא מיוני עד יוני שאחריה) הוא 4800 בחורים.
- בג"ץ יעקב מקרוב אחר העמידה ביעדים.
- ביחס לחוק עתידי קבע בג"ץ, כי יהיה צורך לחוקק יעדי גיוס כבר בחוק עצמו ולא בהחלטת ממשלה כפי שהיה עד כה.
- עוד קבע בג"ץ ביחס לחוק עתידי, כי כדי לקבוע 'שיניים' משמעותיות לחוק, תקציבי הישיבות יהיו תלויים ועומדים בעמידה בחוק וביעדי האגרסיביים, כאשר אי עמידה ביעדים תביא לתוצאה מיידית של הפסקת התקציבים לישיבות.

ביחס לדרישותיו של בג"ץ ליעדים הולכים וגדלים ח"ו, יש לדעת כי הוא אינו צפוי לעצור בשום שלב עד לשוויון מוחלט, וזאת כבר מן הפן המשפטי המובהק אשר אינו מאפשר אף מצב בו 'אין כולם שווים בפני החוק'.

גיוס בני ישיבות דף 'רקע' עדכני

בנוסף לדרישות הבג"ץ ושיתוף הפעולה שהוא תובע מהמדינה, כפי שהובא לעיל, גם הרקע הכללי לסוגיית גיוס בני הישיבות הלך והקדיר לאחרונה מכמה וכמה כיוונים. כך למשל:

היועצת המשפטית לממשלה דורסנית מאד בדרישותיה בכל הנוגע לגיוס החרדים ותובעת כל העת שהוא ייעשה באופן מיידי ממש, כשהיא גם דוגלת בסנקציות קשות (ספק אם יעברו מבחן משפטי, ונקווה שלא נגיע לידי ניסיונות אלו); המפלגות הימניות בממשלה, הדתיות והחילוניות, שבתחילה עוד שמרו לפחות כלפי חוץ על כבוד לנושא - מדברות כיום בברוטאליות ובגסות ללא כל כוונה מינימלית להתייצב לימין הציבור החרדי, גם לא בבחינת 'שמור לי ואשמור לך'; גם דעת הקהל החילונית שרחשה כל השנים סביב סוגיה זו, הגיעה לנקודת רתיחה שלא היתה כמוה, כשהיא דורשת קץ מיידי למציאות שהיתה בכל עשרות השנים האחרונות בארץ הקודש, של ניתוק בני הישיבות מהצבא.

נוסף לכך, הצבא עצמו החמיר מאד את הנהלים, גם ללא קשר לציבור החרדי. כך למשל, אם בעבר היו כאלו שהיו משיגים פטור על רקע נפשי והיו מעלימים מהם עין-כיום התופעה הזו כמעט פסקה לחלוטין, גם בקרב נוער חילוני.

לסיכומו של דבר, אם נבחן את המציאות שסביבנו, מכל כיוון 'סגר עלינו המדבר', כשעל כולנה ניצב הבג"ץ ומקלותיו, שמבחינת הרשויות הוא בסופו של דבר המילה האחרונה בנושא.

אך האמת, שגם הוא לחלוטין לא המילה האחרונה. כי החלטותיו קשורות בקשר הדוק למציאות בשטח ולמידת ההתנגדות של היראים לדבר ד'. זו - תלויה בנו, ורק בנו.

התכנית ב'הודית'

אי אפשר לעבור הלאה ולהסתפק בפירוט היבש; חובה לעצור לרגע, לתמלל זאת ל'שפה של יהודים, ולקלוט במה עסקינן.

אלפי אלפי נשמות שיאבדו לעם ישראל לדורי דורות!

בשלב הראשוני בלבד - ארבעה אלפים. ושמונה מאות - נשמות יהודיות!

וכל זה רק כ'ספתח' רח"ל, כשבהמשך קצב ההשלכה לאבדון צריך ללכת ולגבור כל העת, עד שרח"ל כולם יעזבו מקור מים חיים.

האם אנחנו קולטים מה שזה אומר?

אם עד היום חיינו בידיעה ובהרגשה ברורה כי הדבר היחיד שמנחה את דרכנו כיהודים הוא רצון ד', כפי שמתבטא וכתוב להלכה ב'שולחן ערוך' - כעת 'מתכננים' לנו משהו אחר. הווה ועתיד שונים לחלוטין; כבר לנו עצמנו, ושלא לדבר על ילדינו.

עולם שבו אברהם יצחק ויעקב הם משהו היסטורי רחוק שאין כל קשר אליו רח"ל.

עולם שבו 'שמע ישראל' הוא לכל היותר סמל עברי, נטול כל רגש וחייבור.

עולם שבו התורה הקדושה, חמדת עליונים ותחתונים, מושלכת מאחורי הגו.

וכל זה מבחינתם נמצא כמעט בהישג יד. ברגע שהגה השלטון בידיהם, הם מתכננים להשתמש

בכל הסנקציות האפשריות כדי לממש את תכניתם, החל מבתי כלא ועד למניעת תקציבים שהם מנופפים בהם כבני ערובה.

לי זה לא יקרה (?)

מכירים את הטבע האנושי, כי כאשר קוראים/שומעים על סכנה הנצפית באופק, נוטה הלב לכיוון המחשבות של 'לי זה לא יקרה...?'

אז אם יש לנו מחשבה כזו ביחס לנושא האמור, חשוב שנשים לב להבחנה חשובה: בסכנה כדוגמת מגיפה - כגון הגל הראשון והקשה של הקורונה בשעתו - ישנם אחוזי סיכון לכל יחיד, ההולכים וגדלים ככל שהתופעה רחבה יותר, אולם עדיין, אין ודאות כי הסכנה תגיע לכולם.

אך שונים הם פני הדברים ביחס לתכנית סדורה ויזומה, שמתוכננת באופן הדרגתי שיגיע בסופו של דבר לכולם. כך למשל, בעת המלחמה בעזה, האם כשנכבשה סג'אעיה היה לתושבי חאן יונס מה להרגיש בטוחים בגלל שעירם טרם נכבשה? הרי ברור שגם הם חלק מהיעד!

'הדרגתיות' אין פירושה כי הסכנה לא רלוונטית לחלק מהציבור; אלא אך ורק היכן מיקומו ב'תור'. עלינו להבין: גם אם הם אינם שולחים את כל החיצים בבת אחת, כל צעיר חרדי הוא מבחינתם יעד בלוח המטרה.

היה לא תהיה.

אזהרה חמורה

קול ענות במחנה, לא קול תורה כי אם קול מלחמה רח"ל

על גזירה כי באה ויסיתו אנשים מקצה המחנה בעלי דעות משונות יחד עם אנשים מחוץ למחנה לאומיים ציונים ומזרחיים לאמר להציל באנו תלמידי בית רבן שתורתם נעשית קרעים לחגור כלי מלחמה ולהמיר עול ישיבה בעול צבא

ובחלקלקות לשון יפתו, שעול בשר ודם - קצינים ומפקדים יציל פורקי עול תורה מן החטא. אך הבל בני אדם כזב בני איש להעלותם מהבל על ידי כן שננו כחרב לשונם לצוד ברשתם תמימים כאילו יתראו מכותם. וכשילום בקלות ובחמורות במחנות "הנחל החרדי" שם משכנים בכפיפה אחת עובדי חמורות שבחמורות יחד עם עלמי חמורות

אשר אלו גם אלו תחת לעכנכם באהלי שם ולהלך לפי רוחם, את החלשים לעודד ולחפש את אשר יחסר לנפשותם, סדרי לימוד המיוחדים להם ואת החוטאים לקרב לחיי תורה ללמד פושעים דרכי ה' וחטאים אליו ישובו ביכרו להחניף למשנאי ה' בהוסדם יחד על ה' ועל תורתו וזוממים לקחת נפשות טהורות

ומסיתים להתגייס לצבא

בכסותם כונתם כאילו מטרם ביטחונות, בעוד שבלבם מלא קנאה על עולם התורה הגדל בכמות ואיכות בחסדי שמים ויפתו בפייהם ובלשונם יכזבו כאילו לבוא לשאת בעול שווה ומאִלפים שאינם משתתפים בנטל יבחרו דווקא את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב ובלבם ערמה ישימו להכריע ולהחטיא בחורי ישראל

וזעקות שבר של הורים ומורים נשמעים על בני ציון יקרים שהגיעו לידי חילול שבת ועבירות חמורות וביזוי כל קודש, ויפלו בקרב מחנותם, מחנות הצבא שם שוררת אווירת פריקת עול בהתפרקות נוראה, זעקתם בוקעת רקיעים

ובכל זאת חוטאים המסיתים עוד ולא משכו ידיהם ומבכריים להענות לרצון משנאניו תחת לרצון גדולה התורה ויתנו לשבי עוזנו ותפארתנו ביד צר

נהנה שמענו ותרגז בטננו על שבקרב מחננו אכלה אש וכי על אף האיסורים החמורים שיצאו על גזירת הנח"ל החרדי האימה, יחשבו תמימי לב בחורי חמד מבני עדות המזרח כי הינם שונים ואין האיסור והחשש הנורא מפני התפרקות חל עליהם מחמת תמימותם והתלהבות דקדושה אשר הם אמונים עליה

לכן הננו להזהיר באזהרה חמורה

לבל יתפתה שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות גם אם אינו במסגרת לימודים ליפול ברשתם ללא שום הבדל בין חוג לעדה

וכן איסור חמור להשתתף בשבתות השכנוע שלהם שהם מלאים פריקת עול ומכשולות רבות

ואל המסיתים נקרא הרפו ידיכם!

זכרו כי המחטיא את הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה

ובמר נפשינו נפנה קריאת בקשתינו הנרגשת לכל אשר ביכלתו וחנונו ה' בכשרונות ברוכים, אנא ראו עד להיכן הגיעו הדברים, הקימו מסגרות לנחשלים לשקמם ולייסד הריסות נפשיות במסגרת עול מלכות שמים. להלך לפי רוחם לבל יפלו יותר בבורות נשברים אשר לא יכילו המים, מים חיים, כי אם מים המאריים רחמנא לילצן, אשרי יקרבם לשכונן בחצרות בית ה' לשבוע בטוב ביתו ומהיכל קדשו, והמזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. ישלם ה' לעושים והמעשים בשכר כפול ומכופל מן השמים ותהי משכורתם שלימה ומצדיקי הרבים ככוכבים יזהירו

ועל זה באנו על החתום מצפים לרחמי שמים שלהי חודש תשרי שנת תשס"א לפ"ק

<p>יעקב כדורי זקן המקובלים</p> <p>משה צדקה ראש ישיבת פורת יוסף</p> <p>יעקב יוסף ראש מוסדות חזון יעקב</p> <p>יצחק כהן רב שכונת שמואל הנביא</p> <p>אליהו לזאמפר עט"ר מן הגרי"צ ז"ל אבא שאול ראש ישיבת אור לציון</p>	<p>עובדיה יוסף הראשון לציון ונשיא מועצת חכמי התורה</p> <p>שלום כהן ראש ישיבת פורת יוסף</p> <p>שבתאי אטון ראש ישיבת ראשית חכמה</p> <p>יעקב טופיק רב העיר בתר</p> <p>יעקב חיים סופר ראש ישיבת כף החיים</p>	<p>יהודה מועלים מראשי ישיבת פורת יוסף</p> <p>שמעון בעדני ראש כולל תורה חיים</p> <p>שלמה מחפוד אב"ד דק"ק יריה דעה בני ברק</p> <p>בן ציון מוצפי ראש ישיבת בני ציון</p>	<p>דוד בצרי ראש ישיבת השלום</p> <p>ראובן אלבז ראש ישיבת אור החיים</p>
--	---	--	---

על המכתב חתמו בשעתו כל גדולי ישראל לעדות המזרח (עיין במכתב המלא).

יצוין, כי ברוח זו התבטא לאחרונה גם זקן מועצת חכמי התורה הגאון הגדול רבי משה מאיה שליט"א, שאמר לאברכים שעלו למעונו, כי גם למסלול החרדי ביותר בעולם יורה כי אסור להתגייס, **וזאת גם למי שאינו לומד.**

גם הראשל"צ הרב יצחק יוסף שליט"א התבטא כי "כל בן תורה פטור מללכת לצבא, גם מי שהוא בטלן ולא לומד. הולכים לצבא - מתקלקלים. יש שם חיילות, קצינים וניבול פה. יש שם דברים נוראיים, לא הולכים לשם, נקודה".

כבר שנים קודם לכן, כשהחלו סגנויות ראשוניות וקלושות של דיבורים אודות מעמדם של בני הישיבות, נחרד על כך מרן הרב שך זיע"א והעמיד את הענין באופן שאינו משתמע לשתי פנים, וכך הורה בעת זקנותו בשנת תשנ"ח:

"רבותי, תדעו שאיסור גמור ללכת לצבא, וצריך למסור את הנפש על זה. כל אבא צריך לשמור ולהשגיח על

מה עם ה'מחותן' הראשי?

היצור בעל הבחירה שעומד במרכז הסערה | התשובה החילונית לאי גיוסם של בני הישיבות | התשובה האמיתית ודעת התורה של כל גדולי ישראל צוק"ל ויבלחט"א.

עד כאן כתבנו, הארכנו והסברנו אודות עמדתם של הבג"ץ והמדינה, הכנסת והצבא, כשכל אלו לוטשים עיניים אל עבר עולם התורה ומעמידים אותו בעין הסערה. אולם - עולם התורה אינו גולם דומם, שניתן 'להחליט עליו' ולעשות בו' ולהכריח אותו; עולם התורה מורכב ממאות אלפי יחידים, שכל אחד מהם הוא יהודי שניתן לו בכל יום ויום מחדש כוח הבחירה, כפי שחקק בורא עולם בתורתו: **"רְאֵה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ ... אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת הַפּוֹת וְאֶת הָרָע..."** כשהוא קורא לנו: **"וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים!"**

וכך חקקו חכמי ישראל ובראשם מרן הרב עובדיה יוסף צוקללה"ה לפני 15 שנה, בשנת תשס"א, במכתב עוז חד וברור שאינו משתמע לשתי פנים:

"הננו להזהיר באזהרה חמורה לבל יתפתה שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות **גם אם אינו במסגרת לימודים** ליפול ברשתם. ללא שום הבדל בין חוג לעדה".

בראשית מכתבם ציינו בשעתו חכמי ישראל, ביחס לחלשים יותר מבחינה רוחנית, כי "תחת לשכנכם באהלי שם ולהלך לפי רוחם... ואת החוטאים לקרב לחיי תורה... ביכרו להחניף למשנאי ה' בהווסדם יחד על ה' ועל תורתו וזוממים לקחת נפשות טהורות ומסיתים להתגייס לצבא, בכסותם כונתם כאילו מטרם ביטחונות... ויפתו בפייהם ובלשונם יכזבו כאילו לבוא לשאת בעול שווה בשווה, ומאִלפים שאינם משתתפים בנטל יבחרו דווקא את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב, ובלבם ערמה ישימו להכריע ולהחטיא בחורי ישראל".

"וזעקות שבר של הורים ומורים נשמעים על בני ציון יקרים, שהגיעו לידי חילול שבת ועבירות חמורות וביזוי כל קודש, ויפלו בקרב מחנותם - מחנות הצבא שם שוררת אווירת פריקת עול בהתפרקות נוראה, זעקתם בוקעת רקיעים".

אם כן, זו החזית האמיתית - לברר לעצמנו מה אומרת התורה הקדושה.

כל היתר - הם ניסיונות, הם פיתויים, הם מקלות והם גזרים, חלקם אמנם חזקים ועוצמתיים - אך הם לא לב הענין.

לב הענין הוא -

הלב שלנו.

האם ליבנו בטוח מה המעשה אשר נעשה ומה הדרך שנלך בה?!

לפני שניכנס לפרטים המעשיים והקריטיים, שאלו יובאו בשער הבא 'בהתאסף ראשי עם', אשר בו פסקי הלכה ברורים בכל העניינים העומדים על הפרק - חשוב שנתבונן במשקפיים הנכונות על עצם הנושא ששמו גיוס בחורי ישיבות.

השורה הראשונה והאחרונה בכל הנושא היא,

כי התורה הקדושה אוסרת גיוס לצבא בכל אופן שהוא, ולכל יהודי באשר הוא.

כך מסרו לנו כל גדולי ומאורי הדור הקודם ושיבדלחט"א את דעת התורה הברורה.

א. כאשר אחים תועים ומתעים באו באוטם לבם, לחבל בישיבות הקדושות שהם יסוד קיומנו ורוח אפינו, בנסותם למעט את לומדי התורה בני הישיבות ה"י, הרי שחובה על כולנו להשיב לעצמנו ולהכריז כי 'העולה על רוחם היה לא תהיה! ולחזק את עצמנו בזה, שיהיה מה שיהיה, ועם ה' לא יעזבו את התורה הקדושה בשום פנים ואופן.

תורת ה' לעולם היא תמימה, גיילין נשרפין ואותיות פורחות, אין אנחנו בעלים עליה, וכשם שאין לנו שום רשות ויכולת לשנות אחד מתגיה, או טעמיה ונקודותיה, גם אין לשום ברירה רשות ויכולת לבטל ולהפסיק אף אחד מלומדיה.

לא נוכל לראות כבלע את הקודש, לעמוד מרוחק ולהסכים אפי' על גזילת נפש אחת מישראל, נעמוד על כך בכל תוקף, שלא תימנע האפשרות של כל בן ישראל לישוב באהלה של תורה ולעבוד את ה' אלקינו, וזה אינו עומד למשא ומתן כלל.

וכבר כתבתי בשנת תשס"א בעדות נאמנה, בשם מו"ח רבינו הגדול מרן ראש הישיבה זיע"א, שאמר לי, שכשהדבר יהיה נוגע למעשה, אז לפרסם לציבור בשמו, שגזירת גיוס בני הישיבות, היא גזירת שמד וצריכים למסור את הנפש על זה כמו שמבואר בשו"ע י"ד.

ועל כן בשעת מבחן, יש להתנגד בכל תוקף עד כדי מסירות נפש.

ואם אנחנו נהיה מחוקקים בזה, אותם אחים תועים יפנימו אל לבם, כי אין תועלת ותכלית למעלליהם, בניסיון להלך אימים על עולם התורה, ובעז"ה יעזבונו לנפשנו.

ב. ואתם בני הישיבות הקדושות, לגינו של מלך, אל ירך לבבכם, אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם! כי לא מפיהם אנו חיים. ערככם וערך תורתכם לא יסולא בפז.

יש להתבונן את אשר לפנינו, כאשר יבואו בדברים אל בני הישיבות, בטענות או באופני שכנוע שונים, אם בטוב אם ברע, הרי שאין לבני הישיבות להיכנס לד"ד בנושא זה כלל וכלל.

וכבר סיפרתי את שהורה לי בבחורתי מו"ר מרן החזון איש זיע"א, שכשבאו לטעון ולשכנע את בני הישיבה בלומזא לצאת להגן על ארץ ישראל, ובפרט בטענה של הוראת שעה, הורה לי מרן ז"ל, כי אין להשיב לגופם של דברים, כי אם לומר להם נחרצות, כי חפצי הוא אך ורק לימוד התורה! ויותר לא להוסיף. בלא כל הסברים. משום שעצם הכניסה לד"ד עמהם, הוא תחילת נפילה ברשתם, ואחרית הדברים מי ישרנו.

וזה יש להעביר לבני הישיבות, כי אין להשיב חורפינו דבר, לא בטוב ולא ברע. אלא רצוננו עז, רק בלימוד התורה הקדושה, כי היא חיינו ואורך ימינו.

ונזכה כולנו לישועת ה' על עמו ונחלתו, כאשר אין ידוע מה ילד יום ה', ונהיה אנחנו וצאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך.

ומלאה הארץ דעה את ה' והיתה לה' המלוכה.

הגאון אבנאק זק
ואצ"ק זיזות ה' פא זאו ונמאלי
מאיר צבי ברגמן

צבי ברגמן שליט"א. "וכבר כתבתי בשנת תשס"א בעדות נאמנה, בשם מו"ח רבינו הגדול מרן ראש הישיבה זיע"א, שאמר לי, שכשהדבר יהיה נוגע למעשה, אז לפרסם לציבור בשמו, שגזירת גיוס בני הישיבות היא גזירת שמד וצריכים למסור את הנפש על זה, כמו שמבואר בשו"ע יורה דעה".

מרן הרב שך לא דיבר על תלמידי חכמים, לא על מתמידי הישיבה ולא רק על מי שלומד ברצינות. הוא דיבר על כל יהודי חרדי באשר הוא.

כי לוז ההתנגדות לגיוס לצבא אינו בשל ביטול תורה, אלא בשל הניגוד המוחלט והבלתי הפיך בין הצבא הישראלי לבין חיים של יהודי. האיסור הוא 'איסור בעצם', והוא שייך לכל יהודי באשר הוא.

לא פעם אנו נתקלים בשאלה / בטענה / בהתרסה מצד כאלו שמעבר למתנס היאך זה שבני הישיבות אינם משרתים בצבא כיתר אזרחי המדינה. לצערנו, מבלי משים, לעיתים גם אנו בינינו לבין עצמנו חושבים על הנושא במבט מבחוץ, כשהאמירה שלנו כלפי עצמנו היא בנוסח 'מה אפשר לענות לחילוני?'

וכאן אנו שוגים, ובגדול.

כי כבר הגדיר זאת מי שהגדיר באופן קולע ומדויק,

כי על גיוס בני ישיבות אין תשובה חילונית!!!

אין. לא קיימת תשובה כזו, שתניח את דעתם של החילונים; אין שום הסבר שיצדיק זאת לפי תפיסתם המעוותת ועולמם המופקר.

חבל שננסה. וחבל עוד יותר, שנעסיק בשאלה הזו את עצמנו. אם ננסה לחשוב ב'ראש שלהם', רק נשתבלל בתוך עצמנו באופן חסר מוצא.

ולא כי אין תשובה.

אלא שהתשובה נמצאת בתורה הקדושה, שממנה לצערנו הם רחוקים כל כך.

התשובה הפשוטה, האמיתית והיסודית היא: שאיננו מתגייסים לצבא כי התורה אסרה זאת.

בין צבאות הגויים לצבא הגנה לישראל

בכל הדורות היו תקופות שונות בהן ניצבו יהודים למול גזירת גיוס לצבא במדינה שבה התגוררו. תמיד ניסו כשרי ישראל להשתמט, אם זה מהצבא הטורקי ואם מהצבא הרוסי, אם בארצות המזרח ואם במדינות המערב; אולם היו מקרים, בהם בלית ברירה, משלא צלחה תכנית המילוט - הם גויסו לשורותיו של הצבא המקומי.

אולם צבא הגנה לישראל שונה בתכלית, מבחינה מהותית.

ראש הממשלה הראשון, ד' בן גוריון, כבר הטביע את המושג כי הצבא הוא "כור ההיתוך" של הציבור הישראלי. זהו 'צבא העם', והוא מהווה את בית היוצר לישראליות. מגיע אליו צעיר מדימונה או מעפולה, ספרדי או אשכנזי, צעיר יותר או פחות - וכולם לבסוף יוצאים מן ה'יתנור' כשהם ישראלים.

הצבא הועמד מראש באופן כזה, שיהיה בית יוצר לחיי הוללות והפקרות. לדוגמא: בכל צבא נורמטיבי בעולם, רק גברים משרתים בשירות קרבי. הצבא היחיד שבו אין זה כך (מלבד צבא צפון קוריאה) הוא צבא הגנה לישראל. מתווה כזה אינו מקצועי ואין בו כל היגיון קרבי; הרציונל היחיד שיכול לעמוד מאחוריו, הוא הטמעת חינוך פוקר והרגלת החניכים לרמוס חלילה חמורות שבחמורות.

האם יש בן תורה שיחליף את חיי הרוממות של נזר הבריאה, 'נושא האבן היקרה' - בחיים שכאלו? האם יש בן ישיבה שמארמון המלוכה של היכלי התורה יעבור לשכון במרתפים אפלים שכאלו? ולא רק בן תורה; האם יש יהודי השומר דרך ד', שימיר את אוצרותיו היקרים באווירת המדמנה הזו?

עוד יש לדעת, כי מלבד עצם החינוך לפריקת עול שקיים בצבא - בכל פינה בו מנשבת רוח ישראליות, שמעצם יסודה עומדת בסתירה לרוח התורה. זו משנה את כל מהותו של האדם ומכבה בקרבו כל להט יהודי אותנטי.

יוצא אפוא, כי שאלת הגיוס לצבא, בכל אופן וצורת קשר שהיא, היא שאלה של חיים, כפשוטו.

כאשר עומדת לפני בחור בחירה כזו, זו לא רק בחירה בין מצווה לעבירה (שגם זו כמובן בחירה גורלית לאין שיעור), אלא זהו צומת קריטי בחיים בו עליו להכריע בין שתי דרכים: חיים של הליכה בדרך ד' - או חלילה להיפך. משמעותו של הצעד היא לכל החיים, ואף לכל חיי הדורות הבאים.

ועל כך אמר לנו בורא עולם בתורתו: "החיים והפנות נתיי לַפְּנֵי הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תְּחִיָּה אֶתָּה וְזַרְעֶךָ".

המסלולים ה"חרדים"

כל מי שמכיר קצת מהי מערכת צבאית יודע כי ראשית כל מבחינה מציאותית, לא שייך לייצר בתוככי הצבא מסגרת שבה התורה הקדושה היא הקובעת ולא רוח המפקד. זה כמו לנסות להעמיד מחיצה חזקה בעיצומה של סופת הוריקן. בצבא כל יחיד נתון לחלוטין למרותו של המפקד, ואם לדוגמא הלה החליט על פעולה מסוימת שהיא פיקוח נפש הדוחה שבת - מי שינסה להתנגד הוא 'מסרב פקודה', ועונשו מאסר. מה שכמובן יכול להביא למצב שכל מה שיחפוץ המפקד יגדיר כפיקוח נפש... וכבר אמרו כאלו שהגיעו 'משם', כי כמעט לא אפשרי לעבור צבא ללא חילול שבת רח"ל! וכידוע, אחרי שעבר ושנה נעשה לו כהיתר ח"ו.

לאחרונה פורסמה עדותו של משפטן חרדי בוגר הנח"ל, שהעיד כי אם היה יודע למה הוא מכניס את עצמו - לא

צוואתו האחרונה של מורינו ורבינו פוסק הדור מן הגרי"ש אלישיב זיע"א

יוסף של"י אלישיב
ירושלים

בס"ד, מוצש"ק מקץ תשע"ב

באשר סוד ויסוד קיומו של עולם התורה וציבור היראים הוא בחיי תורה ויראה על טהרת הקודש, מתוך התבדלות מוחלטת מכל חיי ומושגי העולם החילוני של פורקי עול תורה.

על כן יש למחות ולהזהיר

מפני כל מיני מגמות מבחוח לשלוח יד בפך השמן הטהור, שמייסדים "מסגרות מיוחדות לחרדים" שיהיו תחת שליטתם המלאה וע"פ רוחם.

ובכלל זה כל מיני מסגרות ומסלולים

של שירות לאומי, אזרחי וצבאי

שתכליתן ליצור מקומות מיוחדים שמגבשים קיבוץ של חרדים הכפוף לפורקי עול, לשליטתם ולתרבותם.

וכן מעודדים כל מיני מכונים ומכללות להכשרות ולימודים חיצוניים של תוארים ותעודות ושל לימודי אקדמיה וכו', אשר יכניסו שאיפות זרות הקלוטות מבחוח.

וכידוע כמה נלחמו גדולי ישראל לצוק"ל

נגד כל "מוסד לימודים חרדי" שמיועד ללימודים כאלה, והוקיעוהו אל מחוץ למחנה.

ובפרט שמודיעים בגלוי שמטרתם בכל מגמות אלו לעשות שינוי הרוח והמהות של הציבור החרדי, ולפעול להחדיר כל מיני שאיפות אחרות, לאומיות ומשכיליות, אשר לא שערום אבותינו, ולעשות השתלבות והתחברות עם חיי החילוניות ועם תרבות אנשים חטאים.

ועל כן יש לקרוא אל תלך בדרך איתם מנע רגלך מנתיבותם, ועם שונים אל תתערב, אלא אך ורק בדרך המסורה לנו מדור דור, לעשות רצון אבינו שבשמים שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו.

יוסף של"י אלישיב

היה נכנס לשם, ולדבריו "השירות הצבאי, מאלץ את הצעיר החרדי להתמודד עם חוויות המערערות על ליבת זהותו הדתית".

נסיון העבר עם מה שמכונה "הנחל החרדי" הוכיח כי אי אפשר לתת שום אמון, רק לאחרונה פרסם כתב הדתות של 24 כי: אלוף בצה"ל מודה, "הגדוד החרדי נצח יהודה לא באמת חרדי". "ההודאה הזו של אלוף שיושב בפורום מטכ"ל, צריכה להדאיג את החרדים. שנים מכרו להם שנצח יהודה הוא חרדי, עכשיו מודים לראשונה שהוא כישלון ברמה הרוחנית".

שנית, מבחינה משפטית, אי אפשר לייצר כל חיץ אמיתי שיאפשר שמירת הלכה באופן מלא. בפרט לא כשהצבא כולו יצוק על האג'נדה של השמאל העולמי שמשמעותו ליברליזם מוחלט ואיבוד כל רסן (מגמה שהולכת ומעמיקה עם השנים). כך למשל, כבר בחוק תשע"ד נקבע כי 'לא יפגע מעמדה של יוצאת צבא אשה בשל שירותם של בני הישיבות'. וד"ל. כך שגם

אם יאפשרו יחידות נפרדות, לא ניתן יהיה לשמור על כך באירועים וכדו', כי ההפרדה המגדרית 'אינה חוקתית' אצלם, עפ"ל.

כאשר ניסו חיילי הסדר, הנמצאים במסלול נפרד וגם מקוצר, למחות על הפרת הסכמים בכל מיני הזדמנויות, התגובה שהם קיבלו היתה: 'מי שיעשה בעיות - יעבירו אותו לשירות רגיל ביחידות מעורבות'. וכך הם כל העת מוותרים על עוד ועוד נתחים מיהדותם, כדי 'לשמור' על המעט שנותר להם...

הגיעו הדברים עד כדי שאחד הפושרים ביותר ברבני המזרחי הכריז ביחס למסלול ההסדר, כי **כל ההבטחות שקיבלו מהרמטכ"ל "הופרו אחת לאחת"**.

האמת היא כי גם אם הצבא יעמוד בהבטחותיו במשך תקופה, המציאות הוכיחה כי הבטחות מסוג זה התמוססו מהר מאד. לפני כעשור התפטר אחד ממעודדי גיוס החרדים על רקע אי כיבוד הסכמים מצד הצבא. במכתב התפטרותו הוא קבל על כך שצה"ל פתח את הנושא "לבדיקה ולדיון חדשים", ומשכך לא מצא עוד צורך לעמוד בסיכומים. כלומר די בכך שאכ"א פותח את הנושא לדיון מחדש, כדי שאי אפשר יהיה עוד לטעון מאומה...

גם מבחינה רעיונית, כאמור, לא יתכן השילוב של דרך התורה וצבא. גם לו יצויר המצב התיאורטי לחלוטין, שיהודי יצא ממסלולי הצבא שומר תורה ומצוות כפי שהיה - המהות שלו כבר תהיה מהות

ישראלית חילונית, הוא יחשוב כמו ישראלי, ירגיש ישראלי, והלב שלו יהיה חלול וריק מקדושה.

זאת בנוסף לחברה שאי אפשר להתעלם ממנה, כשגם ביחידות ה'חרדיות' יש בחורים שהידרדרו רח"ל לדיוטה תחתונה. מי היה מוכן שאלו יהיו חבריו בישיבה למשל? והרי הדברים ק"ו למסגרת שאין בה כל פיקוח רוחני. די אם ניקח את תחום פגעי הטכנולוגיה, אשר לצערנו יש בו מדורים זה למטה מזה - מי יוכל לא להיות מושפע במאומה מן החברה המקיפה אותו, כאשר הרמב"ם כבר כתב כי "טבע ברייתו של האדם להיות נמשך אחר רעיו וחבריו"?

כללו של דבר: חרדי וצבא הם אש ומים; הטענה כי ייתכן מסגרת חרדית אמיתית בצבא, היא כמו הכרזה שברכבת הנוסעת לתל אביב יש קרון אחד שנוסע לירושלים.

נחשוב לרגע, אילו היה סכום כסף גדול שחסכנו, וגוף מסוים שידוע כ'מפיל אנשים בפה' היה מנסה לדבר על ליבנו שנפתח אצלו תכנית חיסכון; הוא היה מפזר הבטחות כי עם הכסף שלנו הוא ינהג באחריות, ואנחנו נהיה המחליטים הבלעדיים עליו - ונניח שהוא אפילו היה מציג בפנינו ביטחונות שונים לכך. האם היינו מאמינים ומפקידים את כספנו אצלו? הן די בניסיון העשירי שצבר, עם כל האנשים שהפסידו את כל הונם תחת חסותו, ומספיק שהוא כל כך מנסה למשוך אותנו אליו, כדי שנבין ממה כדאי לנו לברוח...

בהתאסף ראשי עם

הוא נהג מיומן, בקי היטב בכבישים, ומכיר את כללי התנועה. ובכל זאת, יש זמנים בהם הוא מקפיד שלא לעלות על כביש מחוץ לאזור מגוריו. כשערפל כבד שורר לכל מלוא העין, כשהסמך - סמך הזה רובץ על הכביש כענן, והראות רחוקה מלהיות במיטבה - הוא יודע שלא יוכל להסתכן. בתמרורים הוא לא יבחין, אפילו את צבע הרמזור הוא עלול שלא לראות, והאופק כולו ישתקף לפניו במטושטש.

החרדים לדבר ד' למחוזות בל ידעום.
אבל אנחנו לא ניתן להם.

ערפל ובהירות אינם הולכים ביחד.
טשטוש והבחנה לעולם לא ילכו שלובי זרוע.
ולא רק על הכביש >>>.

וזאת החרדה הגדולה שחרדו גדולי ומאורי הדור שליט"א.

התמרורים מהי הדרך נלך בה - כבר הוצבו בידי גדולינו זצוק"ל; שליט"א 'אין כניסה' זועקים כבר עומדים זה שנות דור; וחיצים מכוונים עם כיתוב ברור מתנוססים בפרשת הדרכים. אבל - - - וה'אבל' הוא לצערנו גדול.

ככל שהגזירה מתקרבת ונעשית מוחשית יותר, וככל שהמרחק ממנה הולך ומגיע לטווח האפס רח"ל - כך מעמיק הערפל, כך הולכת וכבדה הראיה, וכך מיטשטשים ציוני הדרך.

ולא בכדי. גורמים שונים העושים יד אחת להביא את שומרי המצוות לצבא, דואגים כל העת לפזר ערפל, לייצר מסך עשן וליצור תעתועי ראייה. זהו אחד מכלי הנשק המרכזיים שלהם כדי להביא את

גדולי ראשי הישיבות שליט"א, מכירים את צאן מרעיתם ויודעים כי אילו תהיה נהירה להם הדרך ויהיה ברור להם בבהירות מוחלטת מהי דעת התורה - הם יצעדו בה עד הסוף, בעוז ובגאון.

משום כך, ראו גדולי ישראל צורך קריטי לפוגג את הערפילים הרובצים ולפזר את סלסולי העשן המחניקים, שחלילה לא יסמא את העיניים מצג שווא של 'פאטה מורגנה', הרואה במדבר ציה וצלמוות - נאת מדבר מוריקה.

מתוך חרדה עמוקה לגורל תלמידיהם כבניהם ולעתיד צאן מרעיתם, הם התכנסו יחד, למטרה אחת:

להאיר באור יקרות את ציון הדרך האיתן והברור שהציבה לנו תורתנו הקדושה, לפרוש בצורה ברורה את מפת הדרכים הנכונה - החל מעצם היחס הנושא וכלה בפרטים המעשיים כפי שהם באים לידי ביטוי כיום.

אשרי עין ראתה!

יום רביעי, ד' בתמוז, אולמי 'שירת ירושלים'.

בזה אחר זה הם נכנסים, דמויות הוד של עולם התורה, שעשרות שנות תורה והרבצת תורה יצוקות בישותם.

בחלוף שעה קלה, מאות שנות תורה ממלאות את האולם. מקיר לקיר פועמת האחריות לגורלו של עם ישראל בשעה קשה זו, ואת כל חדרי הלב ממלא הרצון הבוער, שגם בניסיונות דור אחרון, נזכה כולנו להישאר נאמנים לריבונו של עולם ודבוקים בו, ורק בו.

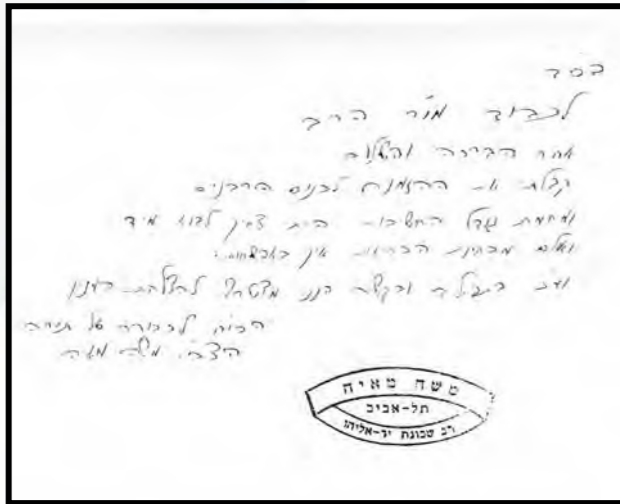
המעמד נפתח באמירת תהילים נרגשת, כשלפני התיבה עובר הגאון הגדול הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", וכל מרן ורבנן מצטרפים אליו בזעקה לשוכן מעונה כי נזכה למלא את חובתנו בעת הזאת.

לאחר מכן נשא המנחה דברי הקדמה, בהם פרש את הרקע לכינוס, בדבריו אמר:

הגיעה גזירת גיוס בני הישיבות, שכידוע באופן מוצהר הם אומרים שכל המטרה בגזירה הזאת היא לעקור תורה מעם ישראל ולעשות אותנו עם ככל הגויים. אנחנו ציבור בני התורה הספרדים לצערנו ראשונים בסכנה הזאת, כיון שיש המתיימרים לחשוב כי מדובר ב'טרף קל'.

האמת היא, שאפילו אם המטרה שלהם באמת היתה רק על חלשים, אין לנו שום רשות למסור אף בחור, חלש ככל שיהיה. גם אם יש למישהו תקופה של חולשה - עדיין פתוחות בפניו כל האפשרויות לגדול, וגם אם לא יגדל בתורה, אבל הוא צריך להיות שומר מצוות, ואי אפשר לוותר עליו ולהפקיר את היהדות שלו. רבותינו מסרו נפש להוציא יקר מזולל, ואנחנו נמסור נשמות לשמד חלילה?? לא נסכים להתעסק עם סחר בנשמות!!

אותנו ותגן בעדנו.

דברי התעוררות מרוממים נשא הגאון הגדול המקובל רבי בניו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", שעמד על החובה להתלכד יחד כדי לעמוד על גורל האומה ולהיצמד לדעת התורה הצרופה בשעה קשה זו.

אנחנו נמצאים כאן כדי לשמוע מה שיאמרו לנו רבותינו, אמר הגאון הגדול שליט"א, ולזה אנו מוסרים את נפשנו, ללכת בדרכים הנכונות שהורו לנו רבותינו מכבר, ועכשיו בדורנו זה מאור עינינו ראש הישיבה שליט"א, שהוא המורה שלנו. אשרי העם שככה לו, שיש לנו בדורנו גדול כזה שאין לו שום נגיעות, כולו לשם שמים, והוא מדבר אלינו להדריכנו בדרך הנכונה.

חכם יוסף זרוק ע"ה זיע"א אמר לנו: אסור להיכנס למקומות האלה! הרי אסור להיכנס לשום ניסיון הכי קל בעולם! איך אדם ילך למקום כזה שעוברים בו על התורה, על כל התורה כולה? אסור ללכת למקומות של ניסיון, ובוודאי בוודאי שלא למקום הזה. אני זוכר שבאחת המלחמות שהיו כאן בארץ, קרא מורנו ראש הישיבה

לבחורים 'חזקו ונתחזקה', ואמר כי השואה שהיתה והמלחמה לא הם הבעיה, המלחמה היא נגד אלה שרוצים לעקור מאיתנו את הדת - זו המלחמה! ועכשיו, למטרה הקדושה הזו כונס הכנס הגדול הזה, בשביל לחזק את לומדי התורה למסור נפש למען התורה.

בשלב זה, הוקרא **מכתבו של זקן מועצת חכמי התורה, הגאון הגדול רבי משה מאיה שליט"א** לקראת הכינוס:

"לכבוד מורי ורבותי הרבנים שליט"א אחרי הברכה והשלום, קיבלתי את ההזמנה לכינוס הרבנים, ומחמת גודל החשיבות הייתי צריך לבוא מיד, ואולם מבחינת הבריאות אין באפשרותי. ועל כן בתפילה ובקשה הנני מצטרף להצלחת הענין, הכותב וחותר לכבוד של תורה".

בשלב זה כובד הגאון הגדול רבי משה צדקה שליט"א ראש ישיבת פורת יוסף לשאת את המשא המרכזי.

"אין זו אסיפה ככל האסיפות", פתח הגאון הגדול שליט"א, "בכל האסיפות מטכסים עצה, כל אחד אומר את דעתו ובסוף מגיעים להסכמות. אך זו אסיפה כדי להודיע את דעת תורתנו הקדושה, ולהכריז כי איננו בעלי בתים על התורה, קיבלנו תורה מסיני ועלינו לקיים מה שכתוב בה!"

הגאון הגדול שליט"א חיזק את הלבבות כשהוא מעורר, כי אם עושים מה שכתוב בתורה - לא צריך לחשוש כלל מפני דאגות העתיד. "אנחנו לא צריכים לחשוב איך יהיה, ומה יהיה, ואיך נסתדר; התורה הקדושה תדאג לנו!!"

נתפתה במאומה, ואיננו זקוקים להם, נעמוד בתוקף ובחוזק על משמרת הישיבות!

הגאון הגדול רבי בצלאל טולידנו שליט"א, ראש ישיבת "זוהר התורה", הקדים בפתח דבריו ואמר כי אי אפשר בזמן הזה לא לדבר, כשהוא מזכיר את המעשה עם מרן ה"חפץ חיים" שלעת זקנותו נסע יום וחצי כדי להגיע לאסיפה שהתקיימה בפטרבורג. מרן בעל ה"אור שמח" שאלו אז לפרש המאמץ, והחפץ חיים השיבו: 'הולכים לנתח את אחותי'. לשאלת האור שמח איזו אחות והיכן היא, אמר לו החפץ חיים: 'אמור לחכמה אחותי את', התורה היא אחותנו.

המלחמה פה היא מלחמה נגד התורה! קרא הגאון הגדול שליט"א, לא נגד הספרדים ולא נגד אשכנזים, אלא נגד התורה הקדושה!! רבותי, דרך המלחמה היא לפרסם שאסור, ללא שום היתר בכהוא זה!

עוד הוסיף הגאון הגדול שליט"א, על זכותם וחובתם של ראשי הישיבות לרומם את הבחורים, כשככל שהישיבה תהיה יותר עמלה בלימוד, כך השוליים יהיו יותר גבוהים, והבחורים יהיו מוכנים מצד עצמם למסור נפש על התורה.

לאחר מכן נשא דברים מקים עולה של תורה, הגאון הגדול רבי ראובן אלבז שליט"א, ראש ישיבת "אור החיים" וחבר מועצת חכמי התורה. במרכז דבריו הכריז על קבלת הוראותיו של זקן ראשי הישיבות רבי משה צדקה שליט"א, כשהוא אומר: 'ועשית ככל אשר יורוך', אין לנו דרך אחרת! ובלי ספק אנו מקבלים את דעת התורה. עוד הזכיר כי התורה היא החומה של עם ישראל, וככל שנחזק את החומה הזו כך היא תחזק

משאות גדולי התורה שליט"א

ראשון הדוברים היה הגאון הגדול רבי יעקב תופיק אביעזרי, מראשי ישיבת "פורת יוסף" ורב העיר ביתר עילית. בדבריו אמר, כי על החורבן שאנו מצויים בו נאמר "מהרסיך ומחריביך ממך יצאו". הגלות הקשה ביותר היא גלות ישראל בתוך ישראל, יותר מאשר גלות ישראל בין הגויים. אם כן, איך אפשר לשמוע להם בכלל?

ביחס לפיתויים כספיים, חיזק הגאון הגדול שליט"א, כי הי"ת בונה אותנו בלעדיהם, ומי שרוצה ללכת לשם בשביל כסף - שידע ששום טובה לא תצא מהכסף הזה. בעינינו אנו רואים כיצד הכסף המועט שד' נתן לאוהביו יש בו ברכה למעלה מן השכל. מהחינוך הקלוקל שלהם הרי לא נשארה פליטה; אם כן, איך אפשר לעזוב את התורה מקור מים חיים?

אנחנו בטוחים בדבר אחד, סיים הגאון הגדול שליט"א את דבריו הנרגשים, "ואהבת את ד' אלוך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". עלינו להכיר בחובתנו בשעה זו בבהירות מוחלטת ולעמוד איתן, כי אין שום אפשרות בשום אופן לזוז אפילו על שעה מדברי תורה! אנו לא

משא הקודש מאת ראש ישיבת "פורת יוסף" הגאון הגדול רבי משה צדקה שליט"א

לומר ששייך כך ושייך אחרת, הלא צריך לתת את כל ממונו! אסור לנו לעשות שום פשרה. איך ניתן לבחורים צעירים ללכת למקומות כאלה? איך אפשר להגיד 'זה מותר לו, זה אסור לוי'? בושה וחרפה לעשות נגד התורה!

יש לנו תורה מסיני, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", על שום מצוה לא אומרים "אשר בחר בנו", רק על התורה הקדושה. אנחנו נבחרים מכל העמים, כל העמים יש להם חילוקי דעות ועושים פשרות, אבל לא כן אצלנו, לנו יש תורה! איך אתה מדבר, אתה לא מתבייש? התורה אומרת אחרת, אתה תגיד נגד התורה? זו כפירה בתורה. אומרים 'אבל איך זה יכול להיות... מה זה 'איך זה יכול להיות? התורה לא תגיד דבר שלא יכול להיות! אם התורה אמרה ככה - אז זה ככה! ובוודאי שהתורה תגן עלינו.

זה מה שאנחנו צריכים לדעת בכל לבנו ובכל נפשנו, ולא לפחד משום דבר. אנחנו לא בעלי בתים על התורה, אלא אנחנו פה כולנו ביחד מאמינים בני מאמינים, שאנחנו עבדים של התורה וצריכים לעשות מה שכתוב בתורה.

אנחנו צריכים להתאמץ באומץ חזק, ולהסביר לכל הבחורים את כל הדברים שנאמרו ואיך לעמוד בזה, כמו כל ההוראות שיש בדפים כאן. כל רב שנמצא פה, יפרסם שהיה פה בוועדה, וכולם פה אחד אמרו מה שכתוב בדף וחתום על ידי כל הרבנים, וכך נעמוד בפרץ לשמור את ההוראות לבחורי ישראל.

אל לנו לדאוג משום דבר. אדרבה, אם היו רוצים להשקיט את כל המלחמה, היו צריכים להגיד: 'כולם ללכת לישיבות!' כפי שכתוב, 'מה יעשה אדם וינצל מחבלי משיח, יעסוק בתורה'. אם כולם היו עוסקים בתורה - הכל היה בסדר. אבל מסכנים, אלה תינוקות שנשבו, שלא למדו, לא ידעו ולא הבינו בחשכה יתהלכו.

נצא ונתחזק, נעמוד ונסביר לבחורים שאסור להם לוותר על שום דבר מהתורה, שח"ו לא יתפתו לשום דבר, וכי כל הבחורים - לאף אחד אין רשות והיתר ללכת. נעסוק בתורה, ובזכות התורה והאמונה בתורה ד' יגן עלינו ועל כל ישראל.

נברך את כל המארגנים וכל הרבנים, ראשי הישיבות, שהקב"ה יעזור, שנמשיך כולנו יחד לעשות רצון הבורא, לא נחטא ולא ניכשל, וכולם ילכו בדרך הזו, וזכות התורה תגן בעד כל עם ישראל, אמן ואמן.

ברשות מרנן ורבנן שליט"א ה' עליהם יחיו. רבותינו אמרו: כינוס לצדיקים, הנאה להם והנאה לעולם. ברוך ה' זכינו היום לכינוס של צדיקים, ועצם הכינוס כבר בכוחו להעלות ולרוחם את כל העולם, ברוך ה' שזכינו לכינוס כזה.

בכל הכינוסים, בכל דור ודור היו מתקבצים ראשי העיר, שבעת טובי העיר, לראות איך לחזק את העיר ברוחניות ובגשמיות; כל אחד היה אומר את דעתו, ובסוף היו מתפשרים, מגיעים להבנות וקובעים מה לעשות. אבל צריכים לדעת, שהיום, בכנס הזה, לא נוכל לקבל שום הצעות, אין בנושא שעומד על הפרק שום ספק, ואסור לנו לחלוק על שום דבר. אנחנו לא 'בעלי בתים', ואף אחד מאיתנו לא יכול להגיד דעות.

יש שרוצים להגיד דעות, צריך לעשות כך, או לעשות כך. אילו אנחנו היינו בעלי בתים - אפשר היה לקבל זאת, אבל אנחנו עבדים! שמענו תורה למשה מסיני, אין לנו שום דעה, אנחנו עבדים של הקדוש ברוך הוא! קיבלנו תורה מהשמים, אז יש לנו רק מה שכתוב בתורה! לא מעניין אותנו איך זה יסתדר, ואיך זה יהיה, ומה יהיה, מה יגידו, מה יאמרו. מה זה מעניין אותנו? התורה תדאג לנו!! לא שאנחנו צריכים לדאוג בשביל התורה. התורה לא נתנה לאדם דברים שאי אפשר לעשות, רק מה שאפשר לעשות.

לכן לא דומה הכנס הזה לכל הכנסים, בהם שומעים עצות ודעות. ובי"ה, באו פה כל גדולי ישראל, וכולם מקבלים עליהם לעשות מה שאומרת התורה הקדושה.

רבותינו אומרים, שעל לאו אחד אדם צריך לתת את כל ממונו. איך אפשר להפקיר בחור ישיבה?? איך אפשר

הסעיף הראשון עוסק בכל ענייני החקיקה של חוק הגיוס על שלל צורותיו ומלבושיו, שמאחורי כולם ניצבת מציאות עובדתית אחת, כפי שהביעו גדולי ישראל שליט"א:

א. לדאבון לב, החוק המוצע כעת להסדרת הדיחויים מהצבא הינו כרוך ביעדי גיוס אשר משמעותם חורבן התורה ומסירה בידיים של נשמות עם קודש לשמד ח"ו. ועל כן אנו מורים לכל העוסקים בדבר להימנע באופן מיידי מכל עיסוקי החקיקה הללו ולהתנגד להם בתוקף, בהיותם מנוגדים לדעת התורה הקדושה.

הוראה זו תקפה לגבי כל הסדר חקיקה שאינו פוטר באופן מוחלט את כל בני הישיבות ללא כל התניה שהיא.

לאחר משא הקודש, אשר הכריז ברמה את דעת התורה בטהרתה והיה כשמן שליבה את אש הקודש שבלבבות, הגיע המעמד לשיאו, עם הקראת פסקי ההלכה הברורים מאת גדולי ישראל ראשי הישיבות ויושבי על מדין שנכחו בכינוס ההיסטורי.

מילות המכתב הוקראו בחלל, וכל סעיף נעמד במלוא תוקפו

את דבריהם פתחו הרבנים בתיאור מצבנו כיום:

כאשר משנאי ה' נשאו ראש וממשיכים לפגוע בציבור שומרי התורה ובבני הישיבות הקדושות - בגזירת הגיוס הנוראה, על כן חובתנו לקיים בעצמינו ויגבה ליבו בדרכי ה' בחיזוק וביצור החומות, ולהגביר חיילים לתורה ולהיכלי הישיבות הקדושות בתי חיינו. והנה נוכח השעה הגורלית שאנו מצויים בה, הננו להבהיר את דעת תורה הקדושה:

אין זו מידת חסידות, אין זו חומרה יתרה, אלא "דעת התורה הקדושה".

מסירה. בידיים. של. נשמות. עם. קודש. לשמד. האם חשבנו אי פעם בחלומות הקודרים ביותר כי יעלה ויבוא תרחיש כזה לפתחם של שומרי מצוות?

כטקטיקה עסקנית, אלא כהלכה פסוקה!

2. משמעות ההתייצבות היא התחלת תהליך גיוס וחילול.

המשמעות התורנית-הלכתית ברורה: כשההתייצבות היא התחלת תהליך חילול, אין לנו בה חלק.

אך גם מבחינה מציאותית, עובדתית וגם משפטית - ככל שהבחור/האברך יותר רחוק מהם - כך הוא יותר בטוח מפניהם!

התועלת היא בכמה וכמה מישורים:

< בהתרחקות מהם הבחור/האברך פחות נתון לניסיונות שכנוע, וגם מבחינה פסיכולוגית ותודעתית הוא רחוק יותר מהמחשבה על גיוס לצבא.

< בהתרחקות מהם הבחור/האברך מרוויח הרבה יותר זמן עד לקביעת העריקות.

< בהתרחקות מהם הבחור/האברך מפחית משמעותית מהאמביציה של רשויות הצבא לרדוף אחריו. אין להם נתונים עליו, הם אינם יודעים שהוא 'כשיר', לא שיבצו אותו ולא 'בונים' עליו.

< בהתרחקות מהם הבחור/האברך מוריד מעצמו מחומרת העונש שהם יכולים להעניש אותו.

[הדברים נכתבו לאחר עשרות שעות של ליבון משפטי עם עורכי דין, ובס"ד עוד חזון למועד לכתוב את הדברים ביתר פירוט. ואמנם גם אילו היתה אי ההתייצבות יותר מסוכנת משפטית מההתייצבות - היה עלינו לנהוג בה, מאחר ובמצב הדברים הנוכחי קבעו גדולי ישראל כי היא אסורה על פי דין].

3. ההתייצבות הינה משחק לתוך ידיהם, כשבמהלכה הם מזהים את מי ניתן לנסות חלילה להפיל בפח יקוש.

אם בחור מתיימר לחשוב כי במסלול 'חרדי' הוא יוכל לשמור על עצמו (הנחה שגויה בתכלית, וכדלהלן), עליו לקחת בחשבון כי הוא משמש כ'פועל' שסולל את הכביש הזה. אם כן, האחריות שהוא יישא בה תהיה לא רק על רוחניותו שלו, אלא על כל אלו שלאורך שנים יפסעו על המסלול הזה המחבר את החרדים והצבא, בין אלו שבחטיבות חרדיות ובין אלו שלא ישובצו בחטיבות אלו.

< גם במסלולים המתקראים 'חרדים' לפתח חטאת רובץ. וכבר הוכיח הניסיון כי גם שם בחורים ואברכים הידרדרו מדחי אל דחי.

לעולם לא נסמוך על אויב שאומר כי בשטח שאליו הוא מזמין אותנו אין מוקשים...

בסעיף הבא עברו הרבנים להוראה מעשית הנגזרת משני הסעיפים לעיל, אשר נוגעת כבר כעת לכל בחור ולכל אברך:

ג. בעת הזאת ולאור המצב, הדבר ברור שכל התייצבות בלשכות הגיוס אסורה עפ"י התורה, ומהווה סכנה עצומה, באשר משמעות ההתייצבות שם היא התחלת תהליך גיוס ו'חילול', ונתינת טרף לשיניהם שמבקשים לזהות תלמידים בעלי אופי חלש כדי לנסות לגייסם, ולהסיתם ולהדיחם מדרך ה' ח"ו.

ההתייצבות במצב זה:

1. אסורה על פי התורה. פשוטו כמשמעו. ההוראה שלא להתייצב נאמרת על ידי גדולי ישראל לא

ב. הננו להבהיר שגם המסלולים ה"חרדיים" הישנים והחדשים, שהוקמו או שצפויים להקים, כולם הם בכלל האיסור החמור שלא ללכת לשם ולא להיות שותף בנתינת לגיטימציה להם בשום צורה.

וכמה שהם יהיו "כשרים" יותר, כך הם מסוכנים יותר, בהיותם מהווים גושפנקא וסלילת דרך אל זרועות הצבא והכנסת הציבור החרדי תחת שליטתם על כל ההשלכות החמורות שבכך. ובנוסף בוודאי לבסוף יגרמו נפילות וקלקולים מדחי אל דחי, כפי שגם הוכיח הניסיון כנודע.

איננו יודעים מה טומן לנו העתיד, ואלו טלפיים ינסה הצבא לפשוט כדי להוכיח 'כשר אני'. הם עוד מסוגלים להקים 'ישיבה' בתוככי המסגרת הצבאית, ואולי אף מי יודע, יהיו מוכנים גם להכריז על פתיחת כולל 'רצופות'... אך הטמא לא ייהפך לטהור גם אם יבשלו אותו, יתבלו אותו ויערבו אותו עם האוכל הכשר ביותר... ורק להיפך, האוכל הכשר יאבד גם הוא את כשרותו.

בדבריהם מציינים הרבנים שליט"א מס' הארות ביחס למסלולים אלו:

< יש 'איסור בעצם' ללכת למסלולים צבאיים חרדיים, כי כל סוגי המסלולים הינם 'כולם בכלל האיסור החמור!!'

< יש בכך איסור גם מצד פריצת הגדר שבין הציבור החרדי לצבא ונתינת לגיטימציה לצבא לבוא בקהל.

מטרה עיקרית במסלולים החרדים היא פתיחת 'כביש' שיחבר בין הציבור החרדי לצבא. כך שגם

כל צורת חקיקה שהיא, שאינה פוטרת 'באופן מוחלט את כל בני הישיבות ללא כל התניה שהיא' - עונה להגדרה הנוראית הזו! על כן הורו גדולי ישראל שליט"א, לכל העוסקים בדבר, למשוך את ידיהם מהנושא מיידית, לבל יגואלו ידיהם בדם יהודי ח"ו.

וכבר פסקו מרנן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל ויבלחט"א שאיסור הגיוס לצבא או למסלולים אזרחיים "חרדיים" - שווה בין לבחור שבמסגרת לימודים ובין לבחור שאינו במסגרת לימודים. ואין בזה מקום לפשרות אפילו על נפש אחת.

גדולי ישראל הבהירו בפסקם את הענין באופן חד וברור: איסור ההליכה לצבא נאמר ביחס לכל סוג בחור שהוא, כשחלילה מלחשוב כי בחורים שאינם במסגרת לימודים דין אחר להם, ובנפשם מותר לערוך סחר מכה; כי לא מותרים על יהדות של אף בחור ולא משליכים אף נשמה יהודית לאבדון!

איסור ההליכה לצבא אינו בשל ביטול תורה, אלא בשל עצם הסתירה המוחלטת בין הצבא הישראלי לכל דרך התורה והמצוות. אם כן, מה מקום יש לחילוק, ולו כלשהו, בין מי שלומד למי שאינו לומד?

זאת בנוסף לפן הטבעי, שהרי עיקר הקושי בכלא הוא מוראלי ופסיכולוגי ולא דווקא מעשי, וככל שבחור חדר יותר במטרה - כך קשיים אלו פחות תופסים מקום בליבו ובהרגשתו.

כל מחיר שאדם נדרש לשלם, אינו נמדד רק ביחס למשמעות המחיר בחיי היום יום, אלא גם ביחס למטרה לשמה הוא משולם. כך למשל, הוצאות נישואי ילדים אינן נמדדות במאזניים של יום יום, כהוצאות לחם וגבינה, אלא הן עומדות מראש ברמה אחרת לחלוטין, כי הן שייכות ל'ליגה אחרת'.

כך גם המחירים שאנו נדרשים לשלם עתה על הבחירה הנכונה - אל לנו למדוד אותם במאזניים של יום יום, אלא ביחס למטרה הקדושה והנשגבה הזו, שלא בכל דור מזדמנת ליחיד: **המשך שרשרת הדורות, מאברהם, יצחק ויעקב - עד ביאת גואל.**

האם יש קושי יומיומי, גדול ומורכב ככל שיהיה, שהוא בלתי ניתן לנשיאה בעבור המטרה הזו?

עוד עלינו לדעת, כי כאשר יהודי משלם מחיר משמעותי למען התורה הקדושה - התורה גומלת לו בכפלי כפליים. כאשר בחור נמצא בכלא למען שמו - הקשר שלו לבורא עולם ולתורה הקדושה הופך להיות נובע ממעמקי הנפש, מורעף עליו שפע סיעתא דשמיא, והוא מגיע לגבהים שלא היה מגיע אליהם באף עת שגרה. כמו שאומר מרן ה"חפץ חיים", כי בעת מלחמה, מי שמוסר עצמו למען המלך יכול לעלות בדרגות הרבה מעבר לזמן רגיל.

וכבר הוכיח הניסיון, כי בחורים שהיו בכלא וידעו בעבור מה הם נמצאים שם ועשו זאת בשמחה של מצווה - חוו התרוממות רוח עצומה, וכל מצבם הרוחני קיבל גובה אחר, עד כי ישנם שהפכו שם לאנשים אחרים ממש!

ה. מכאן הקריאה אל כל בחורי הישיבות ואברכי הכוללים פארי האומה, עליכם להעדיף את הגזירות הכלכליות ועונשי המאסר מתוך עוז ותעצומות ושמחה של מצוה, ולא ללכת למקום תרבות חטאים ו'כור היתוך' רח"ל. וזאת ירושה לנו מאבותינו בכל הדורות שמסרו נפשם על קדושת ה'.

אין מערכה שמוכרעת ללא קרב, ואין אויב שנכנע בלי לנסות להילחם. עלינו להתכונן למערכה שבה נצטרך להוכיח כי אנו נחושים עד הסוף, ומוכנים לשלם כל מחיר, כלכלי ופוליטי כאחד. וכפי שאנו אומרים כל יום בקריאת שמע "ואהבת... בכל לבבך.. ובכל מאורך". כשאנו אומרים זאת אנו מתכוונים ברצינות, ולא רק עד שנוגע למעשה...

ולא בנכאות רוח נעשה זאת, כי אם "בעוז ותעצומות ובשמחה של מצווה!!" כמו הירושה שקיבלנו...

שרשרת זהב מפוארת משתלשלת מאחורינו, וכעת לוטשים כוחות הרע עיניים אל החוליה העכשווית, של דור תשפ"ד. הם רוצים לנתק אותה מהמסורת היקרה הזו. לא רק את החוליה הנוכחית רצונם לנתק, אלא את כל אלו הבאות אחריה.

במצב הגורלי בו נמצא העם היהודי עתה, יש לנו שתי אפשרויות בלבד: או לחזק את החוליה הנוכחית ולהיות שותפים בכל המשך הדורות בדרך ישראל סבא עד בוא גואל - או חלילה לסייע בידם להחליש את החוליה העכשווית כך שניתן יהיה לנתקה בקלות רח"ל, כשח"ו כל המשך גם כן יהיה תלוי על צווארנו.

עוד יש לדעת, כפי שכבר הוזכר, **תנאי יסודי מבחינת הרשויות לגיוס בני ישיבות הוא 'הסכמה' ושיתוף פעולה של הציבור החרדי** (כפי שהובא בדברי ההסבר לחוק תשע"ד ותשע"ו וכפי שניתן לשמוע ללא הרף מפיהם ומפי כתבם), מה שאומר - כי קיומו של החוק תלוי בהחלטה של כל יחיד ויחיד. אם כן כל מי שאינו מתייזב, שומט את הענף הראשי עליו יושב החוק.

יצוין, כי גם הראשון לציון, הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א, אשר מביע ברמה את דעת התורה של אביו הגדול זיע"א בנושא הגיוס לצבא, הורה לאחרונה, עם הפרסום על שליחת הצווים לבחורי הישיבות, כי "מי שמקבל צו גיוס - שיקרע את הצו, ולא ילך. הוא בתורה. הוא חייל בצבא השם. שלא יפחד מהם, ובוודאי שלא ישמע להם. ואם ייקחו אותו לבית סוהר - יבוא איתו ראש הישיבה..."

ד. על כלל ראשי הישיבות בארה"ק, לחזק ולאמץ את עמידתם האיתנה של בני הישיבות בפני הניסיונות המתרגשות עליהם לעקרו מבית חייהם. וזהו עיקר תפקידנו בשעה זו להוסיף אומץ ולא לשתף פעולה בכל שהוא עם גוזרי הגזירות ויעדי הגיוס בשום צורה, ועל ידי כך בס"ד תתבטל הגזירה.

מה יהיה בסופו של דבר עם הגזירה? מה יגיד בג"ץ ומה תגיד הכנסת, מה יאמר שר הביטחון ומה תכריז הקואליציה - לא זה מה שיקבע את גורל בני הישיבות. מה שיקבע אם הגזירה תתקבע ח"ו, או תבוטל כעפרא דארעא - אלו אנחנו. אם נוסף אומץ לא לשתף פעולה בשום צורה, החוק יקרוס אל תוך עצמו והיה כלא קיים.

הרמב"ם: (הלכות מלכים ומלחמות פ"ז)
 כותב על מלחמת מצווה
 את הדברים המרטיטים הבאים
 - ואם כך נאמר על מלחמת מצווה
 הנוגעת לחיי שעה, על אחת כמה וכמה
 ביחס למלחמת מצווה על דת של תורה:
**"וְכָל הַנִּלְחָם בְּכָל לְבוּי
 בְּלֹא פֶחַד וְתִהְיֶה פְּנֵיתוֹ
 לְקִדְשֵׁי אֵת הַשָּׁם בְּלֶבֶד
 מִבְּטָח לוֹ - שֵׁלֵא יִמְצָא נֶזֶק
 וְלֹא תִגְיֵעוּ רָעָה
 וַיִּבְנֶה לוֹ בַּיִת נְכוֹן בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּזְכֶּה לוֹ וּלְבָנָיו עַד עוֹלָם
 וַיִּזְכֶּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא."**

לקראת סיום כותבים גדולי ישראל שליט"א את המילים המרטיטות הבאות:

מרנן ורבנן גדולי התורה שליט"א יחד עם כל בני הציבור החרדי, עומד לימינכם כנגד הצר הצורר אתכם למען לא ינוח עליכם שבט הרשע ח"ו, עד הביטול המלא של הגזירה כעפרא דארעא.

**על פסקי ההלכה חתמו
הגאונים הגדולים הרבנים:**

- רבי משה צדקה שליט"א
ראש ישיבת "פורת יוסף"
- רבי יעקב תופיק אביעזרי שליט"א,
רב ואב"ד ביתר
- רבי בצלאל טולידנו שליט"א
ראש ישיבת "זוהר התורה"

**ועימם מרנן ורבנן
גדולי ראשי הישיבות:**

- רבי יהודה כהן שליט"א
ראש ישיבת "יקירי ירושלים"
וחבר מועצת חכמי התורה
- רבי עמנואל טולידנו
ראש ישיבת "שארית יוסף"
- רבי יעקב בן נאים שליט"א
ראש ישיבת "נחלת משה"
- רבי יעקב חיים סופר שליט"א
ראש ישיבת "כף החיים"

ומרנן ורבנן גדולי חכמי התורה שליט"א:

- רבי שלמה בן שמעון שליט"א
חבר מועצת חכמי התורה
- רבי שלמה מחפוד שליט"א
אב"ד "זוהר דעה"
וחבר מועצת חכמי התורה
- רבי בן ציון מוצפי שליט"א
ראש ישיבת "בני ציון"
- רבי בניהו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום"
- רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

- רבי שאול גבאי שליט"א
ראש ישיבת "אמרי דעת"
- רבי צבי פדידא שליט"א
ראש ישיבת "אור גאון"
- רבי אמנון סבאג שליט"א
ראש ישיבת "תפארת משה"
- רבי יצחק ברכה שליט"א
ראש ישיבת "עטרת יצחק"
- רבי יחזקאל סיטון שליט"א
ראש ישיבת "משכן חיים"
- רבי אבנר עפגין שליט"א
ראש ישיבת "בית הלוי"
- רבי אביגדור אריאלי שליט"א
ראש ישיבת "ברכת ישראל"
- רבי יעקב זכריה שליט"א
ראש ישיבת "לב אליהו"
- רבי שמואל טולידנו שליט"א
ראש ישיבת "ברית יעקב"
- רבי מנשה תופיק אביעזרי שליט"א
ראש ישיבת "באר יצחק" טלז-סטון

- רבי דניאל זאדה שליט"א
ראש ישיבת "תורת אברהם"
- רבי אורי כהן שליט"א
משגיח ישיבת "פורת יוסף"
- רבי שלום בן נאים שליט"א
ראש הישיבה הגדולה רמת אשכול
- רבי שמעון מועלם שליט"א
ראש ישיבת "אוהל תורה"
- רבי ינון שילוני שליט"א
ראש ישיבת "דרכי דוד"
- רבי משה ששון שליט"א
ראש ישיבת "מבקשי תורה"
- רבי יוסף שטרית שליט"א
ראש ישיבת "מאור חיים"
- רבי יורם מימון שליט"א
ראש ישיבת "תורת משה"
- רבי ישראל לוי שליט"א
ראש ישיבת "תפארת התורה"
- רבי מרדכי מאזוז שליט"א
ראש ישיבת "כסא רחמים - דרכי העיון"

- רבי אהרן ירחי שליט"א
רב שכונת מקור ברוך
- רבי יעקב שילוני שליט"א
מו"צ "אהבת שלום"
- רבי דוד פנירי שליט"א
רב עמנואל ומו"צ "אהבת שלום"
- רבי אברהם בן חיים שליט"א
מו"צ "אהבת שלום"
- רבי אליהו בוחבוט שליט"א
ראש ביהמ"ד לדיינות "ברכת אברהם"
- רבי יצחק כהן שליט"א
ראש ישיבת "תורה ודעת"
- האדמו"ר
רבי רפאל אבוחצירא שליט"א
- רבי ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים
- רבי יעקב שכנזי שליט"א
רב שכונת בית ישראל
- רבי מנשה שוע שליט"א
דומו"צ "אהבת שלום"
- רבי אהרן זכאי שליט"א
ראש מוסדות "אור יום טוב"

בתחושת רוממות מיוחדת ננעלה האסיפה ההיסטורית, כשבלב הרבנים שליט"א מפעמת תחושת שליחות עצומה למול המערכה הקיומית שאנו מצויים בה, להעביר לקהל עדתם ולתלמידיהם את דעת התורה בטוהרתה, להצית את אש הקודש בליבותיהם ולחזקם ברוח הרוח היהודית הבלתי מנוצחת - למען יתייצבו כולם כחומה אנושית בצורה שאף כוח בעולם כולו לא יוכל לה.

**שער
שלישי**

**ויעשו כולם
אגודה אחת**

השביל סלול, החיצים להיכן לפנות זוהרים למרחוק, וכעת נותר 'רק' ליישם...

אך גדולי ישראל, שרואים במערכה הזו מערכה של כלל ישראל כולו, לא רצו להותיר אף בחור לבד. כמנהיגי צאן מרעיתם, הם לא הסתפקו רק בהבעת דעת התורה ברמה, אלא נותרו לעמוד יחד עם הבחורים במערכה הזו. בכל חום הלב הם מחזקים את ידיהם, ואף נכונים מבחינה מעשית להתייצב לימין כל בחור שבחר בדרך ד'.

וכה כתבו גדולי ישראל בסיום פסקי ההלכה שהובאו לעיל:

"גדולי ישראל יפעלו להקמת מענה מיוחד לבחורים שייקלעו לסיבוך מול הרשויות, הן בסיוע מבחינה משפטית והן מבחינה רוחנית ושאר בחינות".

עובר לעשייתן, תכף ומיד בימים שלאחר הכינוס פעלו גדולי ישראל להקמת גוף ציבורי חזק, שיהיה שותף עם הבחורים בעמידתם למול הגזירה, ויביע באופן שאינו ניתן לערעור את העמידה המלאה מאחוריהם.

כל בחור אשר בחר בהתייצבות על דרך ד' - ובאי התייצבות ואי שיתוף פעולה עם הגזירה לעקור אותנו מבית חיינו - אינו עומד יחידי!! גדולי ישראל יעניקו לו את כל המעטפת שתסייע לו לעשות זאת בגאון וללא חת.

לשם כך נקראו אל הדגל עסקנים מסורים, ובראשם הרה"ג רבי דניאל זיאת שליט"א, אשר ידיהם רב להם בעיסוק מול רשויות הצבא מזה שנים, תחת הארגון הקדוש "אגוד בני התורה הספרדים", ומכירים את הנושא גם מהפן המעשי וגם מהפן המשפטי. אלו ישמשו כשלוחיהם הנאמנים של הרבנים להעביר את דבר ד' ברמה ויפעלו לאגד יחדיו את כל הבחורים והאברכים אשר אומרים 'לא' לגזירות ו'כן' לדעת תורה. גם ברמה היומיומית והמעשית יישאו שלוחיהם של גדולי ישראל את משא הקודש יחד עם כל הניצבים בחזית.

**יו"ר "אגודת בני הישיבות"
הרה"ג רבי דניאל זיאת שליט"א
בהתייעצות עם גדולי ישראל שליט"א**

הארגון, אשר בשם "אגודת בני הישיבות" יכונה,

יפעל בתחומים הבאים:

עריכת כינוסים לבני הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים.

בנוסף לדבר ד' זו הלכה, בכינוסים אלו יוסבר היטב גם הפן המשפטי הנוגע לבחורים והאברכים, מפי משפטנים הבקיאים במשפט הצבאי. כך יקבלו הבחורים הדרכה מקצועית ואחראית כיצד לפעול מבחינה מעשית מול כל היתקלות ברשויות הצבא, בין בצווים שמתקבלים, בין בטלפונים מלשכות הגיוס, ובין במפגש חזיתי שלא יהיה, זאת על מנת לחסוך סיבוכים ואתגרים שניתן למנוע.

הנפקת דפי הדרכה משפטיים הכוללים את המידע הנחוץ מבחינה משפטית ומעשית.

הקמת מענה טלפוני ע"י משפטנים מנוסים, למקרים בהם ההדרכה הכללית שניתנה אינה מספקת.

במקרי מאסר - נטילת אחריות לכל צרכיו של הבחור, הרוחניים, המשפטיים, המעשיים והמוראליים:

- > פעיל מטעם הארגון, המנוסה משפטית, יעמוד עם הבחור בקשר רציף, ידריך אותו בהתנהלות מול המערכת הצבאית ואף יתלווה אליו בדיונים בבית המשפט.
- > עורך דין מטעם הארגון ייצג את הבחור באופן מיטבי ומקצועי, ויפעל ככל שניתן לקצר עבורו את תקופת המאסר.
- > הארגון ידאג לספק את צרכיו של הבחור ככל האפשר ויפעל לשיפור התנאים בכלא ככל שניתן.
- > הארגון יפעל ליצירת גיבוי מהציבור כולו, המוקיר את גבורת נפשו ועוז רוחו של העומד בחזית.

חשוב לציין:

כל המעטפת הנזכרת תינתן כהוקרה וכשותפות עם בחורי ישראל שמכריזים באופן חד וברור על ציות לכל פסקי ההלכה שפורסמו ומהווים את חוד החנית של עם ישראל. הכרזה זו תיעשה באמצעות הצטרפות ל"אגודת בני הישיבות" ברישום טלפוני הנערך בימים אלו.

הרישום נועד לצורך הערכות מראש למתן הסיוע הראוי באופן המידי מול כל התפתחות שלא תהיה ולצרכי הנרשם בלבד, פרטי הרישום נשמרים בדיסקרטיות מלאה בפיקוח מרנן ורבנן מייסדי האגודה שליט"א.

מס' הטלפון לרישום: 02-31-32-140

לתשומת לב, הרישום הטלפוני הוא תנאי הכרחי לחברות בארגון.

בס"ד

באסיפת גדולי חכמי התורה שהתקיימה ביום רביעי ד' תמוז תשפ"ד, נקבע כי עפ"י דעת התורה הקדושה אסור בעת הזאת להתייצב בלשכות הגיוס, זאת לצד האיסור להסכים לחוק הכולל יעדי גיוס, ושלא לתת יד למסלולים "חרדיים" וכיו"ב. וכל זה אף ביחס למי שאינו במסגרת לימודים

טל: 02-31-32-140

והנה בהכרח נוצר כעת צורך דחוף ומיידי להעמיד מערכת מוסמכת שתתן לבני הישיבות מענה מקצועי, רוחני וכו' לכל בחור שיקלע לסיבוך מול הרשויות. וכבר במכתב שנחתם ע"י למעלה מ-40 גדולי חכמי התורה שליט"א נכתב כי "גדולי ישראל יפעלו להקמת מענה לבחורים" וכו'.

ועתה בשליחות ובהורמנא של כלל גדולי ישראל שליט"א שהשתתפו באסיפה, הננו לסמוך ידינו על הארגון הקדוש "אגודת בני הישיבות" שבראשות הרה"ג ר' דניאל זיאת שליט"א, אשר נתמנה על ידינו להקים ולהפעיל מערכת זו ע"י טובי המומחים ואנשי המקצוע, ולפעול עפ"י דעת תורה, על מנת לעמוד לימין הבחורים והאברכים שיקלעו לסיבוך מול הרשויות, ולארגן את כל הסיוע הנדרש הן מבחינה משפטית והן לגבי שאר הבחינות.

והננו בקריאה לעקוב אחר הוראות "אגודת בני הישיבות" ולנהוג ככל ההנחיות שימסרו על ידם. כי הם שלוחי דרחמנא ושלוחי דידן, לבל ינוח שבט הרשע ח"ו על הציבור החרדי ובני הישיבות הקדושות.

והננו בברכה שחפץ ה' בידם יצלח לעמוד על משמרת הקודש, ולהרים קרנם של בחורי ישראל בעמידה איתנה מול כל המבקשים חלילה לפגוע בהם.

ובזאת באנו על החתום למשמרת עולם התורה והישיבות הקדושות.

הרב יעקב חיים סופר
ראש ישיבת כף החיים
י"ג חיי' סופר

הרב שלמה מחפוד
אב"ד יורה דעה
ותבר מועצת חכמי התורה
שלמה יוסף

הרב יעקב תופיק אביעזרי
רב ואב"ד ביתר מראשי ישיבת פורת יוסף
יעקב יוסף

הרב משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
משה צדקה

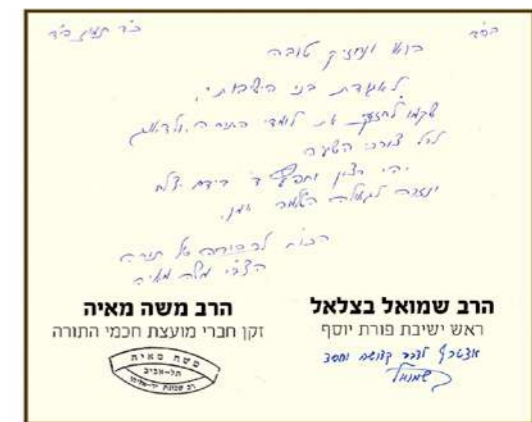
גם אנו מצטרפים לכל האמור וחובה קדושה ליידע בחורים המתגוררים בערי פריפריה וכדומה על אגודת בני הישיבות

הרב בנימו שמואלי
ראש ישיבת נהר שלום
בנימו שמואלי

הרב בן ציון מוצפי
ראש ישיבת בני ציון
בן ציון מוצפי

הרב ברוך שרגא
ראב"ד ירושלים
ברוך שרגא

הרב יצחק כהן
ראש ישיבת תורה ודעת
יצחק כהן

הרב שמואל בצלאל
ראש ישיבת פורת יוסף
שמואל בצלאל

הרב משה מאיה
זקן חברי מועצת חכמי התורה
משה מאיה

אז איך זה עובד:

תהליך החיול אינו קורה ביום אחד, מדובר בתהליך שנמשך כמה חודשים. אם כי כיום, עושה הצבא מאמצים לקצר את תהליך החיול עד לארבעים וחמישה ימים בלבד. במהלך התקופה הזו, נשלחים אל הבחור המועמד לגיוס צוים שונים, בהם הוא נקרא להתייצב לבדיקות שונות, עד לתאריך החיול הסופי.

בין אם כבר קיבלת צו ראשון ובין אם אתה עתיד לקבל, הינך ניצב כעת בצומת דרכים. כבחור חרדי שרוצה להישאר כזה ומבין שהצבא הוא המקום האחרון שמתאים - תרצה לבדוק באיזה אופן תוכל לברוח מסכנת הגיוס ל"כור ההיתוך הישראלי".

ראשית לכל, נתחיל מהנתון הבסיסי, שאותו אתה חייב לדעת: **הסדר הדיחוי שהצליחו גדולי ישראל ז"ע"א להסדיר עבור בני הישיבות על פי סעיף הפטור למי שתורתו אומנותו, לא קיים עוד.**

במילים אחרות: כיום אין אפשרות חוקית לקבל פטור מהצבא על בסיס הסדר "תורתו אומנותו".

"אז מה?" אתה שואל את עצמך בחשש. "זה אומר שאם אני לא מתגייס כדרישת הצבא אני הופך למשתמט על פי חוק?"

אכן. אך חשוב להבין שלמרות שמעמד "משתמט" אינו קל, ועלול להביא לסיטואציות בלתי נעימות. עדיין לא הגעת ל"סוף העולם", ואף אחד לא יבוא מחר לתלות אותך בכיכר בעיר... בהמשך נפרט מה ההשלכות של מעמד זה, דבר אחד ברור לשהות בבית כלא רוחני למשך שלש שנים זה הרבה יותר גרוע.

חשוב להבין גם שבית הכלא הצבאי אינו "מרתפי עינויים של האינקוויזיציה" ובמידה מסויימת התנאים שם הרבה יותר טובים מהכלא האזרחי. אין שם חקירות ואף אחד לא ירביץ לך, מדובר בסה"כ בשהות לתקופה מסויימת במקום מגביל (בעז"ה בהמשך תצא חוברת נפרדת של הנחיות לשעת מעצר שבו יפורטו תנאי הכליאה ואיך לעבור את הכלא בצורה הטובה ביותר האפשרית)

אך מובן שבאופן טבעי, בוודאי תרצה "למשוך את הזמן" כמה שיותר, עד שתהפוך למשתמט, וללמוד היטב את כל ההשלכות הנובעות מהיותך כזה.

שני המהלכים שעומדים לפניך, לאחר שקיבלת צו ראשון, נשקלו בכובד ראש על ידי גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א, שהורו את דעתם דעת תורה. עם זאת, אתה צריך לדעת את אשר לפניך, ולקראת מה אתה הולך. לשם כך, בשורות הבאות נבדוק את המצב לאשורו, נבין את העומד מאחורי הפסק שאין להתייצב כלל בלשכות הגיוס, ונלמד על כל ההשלכות הנובעות ממעמד ה"משתמט", הסיכונים והאפשרויות.

שער
רביעי

הנחיות משפטיות

על המעמד החוקי הנובע מאי-ההתייצבות ועל דרכי ההתמודדות

ייתכן שהמעטפה עם הסמל הירוק כבר נחתה אצלך בבית, ואולי אתה מאלו שעדיין ממתנינים בחשש לבאות. כך או כך, אם הגעת לגיל שש עשרה ומחצה (בו מתחילים להישלח צווי הגיוס), רגע האמת בו תצטרך להכריע את עתידך קרוב מתמיד.

לכאורה, עומדות מולך שתי אפשרויות כיצד לנהוג. רק לכאורה, מכיון שגדולי התורה שליט"א כבר פסקו באיזו מהן יש לבחור, אך בחוברת זו נרצה לבחון וללבן יחד את הנתונים מתחילה. יתרונות, חסרונות, סיכוי לעומת סיכון; כי בסופו של יום - אתה הוא זה שעומד מול רשויות הצבא. וכשיש הבנה, יש גם את הכח לבחור נכון.

מהלך 1: התייצבות

אתה בחור עדין, לא טיפוס אמיץ וממש לא מאלה שאוהבים לחולל מהומות. היית רוצה להמשיך בראש רגוע ולב שקט, בלי לעורר בלגן. נראה לך שאולי עדיף להתייצב כדרישת הצבא, ולמעשה - להתחיל את תהליך החיול, עד הרגע האחרון שאז כבר לא תישאר לך כל ברירה מלבד ההכרזה "לכלא ולא לצבא".

בוא ונבחן יחד את שלבי התהליך (אמנם ישנם שינויים מינוריים בין התהליכים בלשכות הגיוס השונות, אך הקו הכללי זהה):

1. התייצבות ראשונה - אימות נתונים וקב"א

הצו הראשון שנשלח אליך, נועד לפתוח את תהליך החיול. אתה נדרש להתייצב בלשכת הגיוס, ושם יערכו עימך אימות נתונים - כלומר, יהיה עליך למסור את כל פרטיך, כמו כתובת, מספר טלפון, טלפון בבית וכדומה. בנוסף, תיערך לך קב"א - קביעת איכות. לצבא חשוב לדעת על יכולותיך הקוגניטיביות, ולכן יערכו לך גם מבחן איי-קיו, שפות, ומבחן דרפ"ר.

2. התייצבות שניה - בדיקות רפואיות

בשלב הבא תידרש להתייצב לבדיקות רפואיות. אתה תעבור בבדיקות ראייה, שמיעה ועוד, תקבל שאלון על עברך הרפואי שיהיה עליך למלא, ולבסוף ייקבע לך "פרופיל רפואי", שיקבע עד כמה אתה כשיר לגיוס מבחינה רפואית.

3. התייצבות שלישית - שיבוץ וקביעת תאריך חיול

הצו השלישי, הוא בעצם השלב האחרון שלפני הגיוס בפועל. כשתגיע ללשכת הגיוס ישאלו אותך להעדפותיך בנוגע לבסיס בו תרצה לשרת - מודיעין, טנקים, צנחנים וכו'. בהתאם לפרופיל הרפואי ולקב"א שלך, תשובץ בבסיס וביחידה, וייקבע תאריך החיול.

4. התייצבות רביעית - קביעת פרופיל נפשי

במקרה שהגשת מסמכים המעידים על בעיה נפשית המונעת ממך לשרת בצבא, תצטרך להתייצב שוב, לבחינת מצבך הנפשי. בשונה מהעבר, אז נבחן הפרופיל הנפשי כבר בשלב הראשון, ומי שקיבל פטור על רקע נפשי שוחרר מיד - הרי שכיום הועבר השלב הזה לסוף התהליך. כלומר, רק אחרי שכבר שובצת בבסיס ויחידה ונקבע תאריך החיול, תעמוד לפני קב"ן (קצין בריאות הנפש) שיבחן את כשירותך הנפשית. מה שכמובן, מקשה מאד על קבלת הפטור על רקע נפשי. זאת מלבד החמרת הנהלים בכל הנוגע לקבלת פטורים, כשהמציאות בשטח שהצבא הקשיח עמדות בעניין הזה. קשה מאד היום להוציא פטור.

לסיכום:

אם בחר במהלך של "ראש קטן" ושיתוף פעולה כל עוד הדבר אפשרי, תעבור את השלבים הבאים:

- אימות נתונים וקב"א
- בדיקות רפואיות, מילוי שאלון וקביעת פרופיל רפואי
- שיבוץ בבסיס וביחידה וקביעת תאריך חיול
- במקרים מסוימים: קביעת פרופיל נפשי

לאחר שלבים אלו, אין יותר לאן לברוח. ההתייצבות הבאה היא כבר לצורך חיול בפועל, מה שאתה כמובן לא תעשה. מה שאומר, שהגיע זמן אמת, וכשלא תתייצב בתאריך שנקבע - תוכרז כמשתמט.

וכעת נבדוק:

מה למעשה היית מרוויח לו היית מתייצב עד עכשיו, אם בסופו של יום תהפוך למשתמט?

התשובה פשוטה: שקט. בכל התקופה הזו - שנמשכת זמן לא ארוך בכלל - היית רגוע, המעמד שלך היה חוקי לחלוטין. אמנם, חשוב לשים לב לכך שהצבא מעוניין לקצר את תהליך החיול ככל האפשר, עד לתקופה של 45 יום בלבד - מה שמעמיד את יתרון מריחת הזמן בסימן שאלה.

<<< נעבור לבחון את דרך ההתמודדות השניה >>>

מהלך 2: אי התייצבות

אתה בחור עדין, לא טיפוס אמיץ וממש לא מאלה שאוהבים לחולל מהומות. עם זאת, ברור שאתה כפוף לפסקם של גדולי ישראל, ואתה גם מבין שבסוף התהליך בכל מקרה תוכרז כמשתמט, ולכן אין עניין להתחיל אותו בכלל. קיבלת צו התייצבות ראשון, והתעלמת. מה קורה אז?

1. צו ראשון

קיבלת זימון ראשון ללשכה, ולא התייצבת

2. צו שני

לאחר שלא התייצבת בתאריך שזומנת ללשכת הגיוס, ישלחו לך את אותו הצו שוב, עם תאריך חדש. כשלא תתייצב גם אז, לעיתים ישלחו פעם שלישית ואפילו רביעית, אך בד"כ יעברו לשלב הבא:

3. טלפונים ודואר רשום

מאחר ולצבא אין כל הוכחה כי אכן קיבלת את הצווים, הוא ירצה לוודא זאת. הוא ישלח את הצו שוב, אבל הפעם בדואר רשום ולעיתים אף ינסה להתקשר למספרי הטלפון הרשומים אצלו, לברר מדוע לא התייצבת כנדרש. (בהמשך יפורט כיצד יש להתנהג אל מול ה'דנדודים' האלו)

4. צו מעצר

אחרי שהצבא כבר ניסה את כל האפשרויות העומדות בפניו על מנת לגרום לך להתייצב, ואתה עדיין "עומד במריץ", יישלח אליך צו התראה לפני חיול על פי סעיף 12 (יפורט בהמשך). בשלב זה, **אין לשוטט סמכות לעצור אותך**, למרות שהצו מכונה "צו התראה לפני מעצר". (הסמכות היחידה שיש לשוטר היא לקחת אותך ללשכת הגיוס להשלמת הליכי גיוס, דבר שעד כה לא נעשה מעולם) המשמעות המעשית הנוגעת אליך היא, שמרגע שנשלח אליך "צו המעצר" חל עליך **איסור יציאה מהארץ**.

אם עוד לא הגעת לגיל 18, עדיין אינך חייב גיוס וממילא גם לא מעצר. עם זאת, מכיון שלא התייצבת כהוראת גדו"י אף לצו ראשון, יחול גם עליך איסור יציאה מהארץ, וכדאי לעקוב אחר המצב החוקי.

5. חיול ע"פ סעיף 12

על פי סעיף 12 לחוק הגיוס, במקרה שלא התייצבת לצו ראשון על אף כל התזכורות והאזהרות, ייקבע לך תאריך חיול בלי קביעת פרופיל, שלא בנוכחותך.

יישלח אליך צו שיעדכן אותך על התאריך בו עליך להתייצב לחיול. **חשוב לשים לב:** מיד לאחר תאריך החיול יורדות הרשומות על איסור היציאה מהארץ באתר של ביקורת הגבולות, אך **איסור היציאה מהארץ עדיין בתוקף**.

6. נפקד

כשהגיע תאריך החיול (וכמובן שלא תגיע כי מדובר בגיוס ממש) תוגדר כ"נפקד". במשך 21 יום הצבא ינסה להביא אותך ע"י טלפונים ביקורי בית וכו' אך עדיין אין למשטרה הצבאית סמכות לעצור אותך

7. משתמט

לאחר **שעבר** תאריך החיול ולא הגעת ללשכה, הפכת ל"משתמט". **רק כעת** (21 ימים אחרי תאריך החיול) יש למשטרה הצבאית את הסמכות לעצור אותך, ולשוטר אזרחי - להעביר אותך לידיה. ימי ההשתמטות נספרים החל מתאריך החיול.

במידה ואכן נעצרת, עד 540 ימי ההשתמטות (כשנה וחצי) תישפט על ידי קצין. אם הקצין השופט הוא בדרגת סגן אלוף - כמו ברב המקרים, העונש המירבי שתקבל יהיה 20 יום בכלא. לעיתים מתנהל המשפט ע"י אלוף משנה, ואז העונש המירבי יהיה 30 יום.

8. משתמט פרקליטותי

במקרה שעברו כבר יותר מ-540 ימי ההשתמטות, תיקרא "משתמט פרקליטותי". יוגש נגדך כתב אישום, והמשפט יעבור לידי הפרקליטות הצבאית. במקרה כזה, אין תקופת מעצר המוגדרת בחוק. עו"ד מומחה יצליח לקצר את תקופת המאסר לחודש עד שלושה חודשים, בהתאם לזמן ההשתמטות.

9. עריקות

לאחר שישבת בכלא וריצית את עונשך, ימי ההשתמטות מתחילים להיספר מתחילה. תידרש להתייצב בלשכת הגיוס לצורך חיול, כשהפעם יינתנו לך 21 ימי ארכה, בהם תיקרא "נפקד". לשוטר שירצה לעצור אותך בימים אלו, תוכל לענות שאתה בדרך להתייצב.

כשיעברו 21 ימים מאז ישיבתך בכלא ועדיין לא התייצבת, תוגדר מעתה כ"עריק". המשמעות המעשית של השינוי בהגדרתך החוקית מ"משתמט" ל"עריק", היא שמעתה לא יתנהל ענייך בלשכת הגיוס אלא **בבקו"ם**.

לסיכום:

כשתנקוט במהלך של אי-התייצבות, תעבור את השלבים הבאים:

- צו לזימון פעם שניה, לעיתים גם שלישית ורביעית
- צו ראשון בדואר רשום, לעיתים גם טרטורים טלפוניים מצד הצבא
- צו מעצר ואיסור יציאה מהארץ
- קביעת תאריך חיול על פי סעיף 12

לאחר שעבר תאריך החיול תוגדר כמשתמט, כנכתב לעיל בנקודות 6-7.

וכעת נבדוק:

מהם היתרונות שבמהלך כזה, של הימנעות מהתייצבות מלכתחילה?

> זמן

בוודאי שמת לב, שההתהליך שעובר בחור שלא מתייצב, ארוך הרבה יותר מההתהליך שעובר מי שכן התייצב. אם תהליך הגיוס הרגיל מתמשך על פני תקופה קצרה, וכמו שכבר הזכרנו - הצבא עושה מאמצים על מנת לקצר אותה יותר ויותר, הרי שעד להוצאת צו 12 (חיול ללא קביעת פרופיל) יכול לעבור פרק זמן של קרוב לשנה. בזמן הזה אמנם ייתכנו טרטורים מצד הצבא - אך אין לך מה לחשוש ממעצר.

< חוסר סמכות משפטי

הנוהל הצבאי המצוי כיום, לא מאפשר הוצאת צו 12 כל עוד שלצבא אין הוכחה שקיבלת את צווי ההתייצבות. כמובן, במקרה שהתייצבת - לא תוכל לטעון שלא קיבלת את הצוים, בעוד שאם לא התייצבת, יהיה לצבא קשה מאד להוכיח שאכן יצר עמך קשר. ואם צו 12 הוצא שלא כדין - **אין כל סמכות חוקית לעצור אותך**. דבר שיתבטא היטב בבית הדין הצבאי ובמספר ימי הענישה

< חוסר ידע

מלבד הסמכות החוקית, מעשית קשה יותר לעצור בחור שלא התייצב. אם לא הגעת להתייצבות ראשונה, הווי אומר שהצבא לא ערך מולך "אימות נתונים". משכך, אין לצבא מידע מדויק איפה אתה מתגורר בפועל, מהם מספרי הטלפון הזמינים שלך ושל הורייך, וממילא קשה יותר למצוא אותך.

< ריחוק פיזי ורגשי

אתה מתפלל כל יום בברכות השחר "ואל תביאני... ולא לידי נסיון". הצבא מחוייב בהוראת בג"ץ לגייס את בחורי הישיבות, ולכן משקיע מאמצים מרובים בפתיחת מסלולים ייעודיים ופיתויים שונים. הגייסים - הן המראיינים והן אלו שמסתובבים בחוגי- עברו הכשרה מיוחדת כיצד לפתוח בשיחה עם בחורי הישיבות שמגיעים להתייצב, כיצד ליצור רושם אמין ודורש שלום ואף ליצור קשרי ידידות אישיים. אחרי הכל, מדובר בבחורים בגילך, שיכולים להיות נחמדים ונעימי שיחה, והם יעשו הכל כדי "להוכיח" לך עד כמה הם שומרי תומ"צ בהידור בתוך הצבא. גם אם תהיה חזק ותזכור שכל זה רק מצג שווא שתכליתו לתעתע בך, קשה להישאר באותה רמת ריחוק מהצבא - אחרי שפטפטו איתך, התעניינו "איפה אתה אוהז בלימוד", ובאופן כללי הרגשת שם טוב ונעים. וכשתחושת הריחוק מתערערת, פוחת גם הכח לעמוד כנגד. אתה, שעומד לפני מלחמה מול הצבא, חייב את העוז והכח להילחם ולנצח. כשאתה נמנע מלהתייצב, אתה שומר על עצמך רחוק כמטחוי קשת גם רגשית, ובכך בעז"ה אתה שומר על אש המלחמה.

< מאמצי הצבא

מלבד זאת, הדעת נותנת, שאחרי שבחור התייצב והצבא כבר שיבץ אותו ביחידה מסוימת, לא יוותרו עליו בקלות. הרי ברשומות הצבא כבר מופיע שפלוני משובץ ביחידה איקס, במילים אחרות- הצבא "בנה עליו" כחלק מכח האדם. הנסיון גם הוכיח, כי הצבא השקיע יותר משאבים בלכידת משתמטים שכבר שובצו, לעומת אלו שחווילו ע"פ צו 12.

< סינון החלשים

נשתמש במילותיהם הקדושות של גדולי ישראל שליט"א

"בעת הזאת ולאור המצב, הדבר ברור שכל התייצבות בלשכות הגיוס אסורה עפ"י התורה, ומהווה סכנה עצומה באשר משמעות ההתייצבות שם היא התחלת תהליך גיוס ו'חילול', ונתנית טרף לשיניהם שמבקשים לזהות תלמידים בעלי אופי חלש כדי לנסות לגייסם, ולהסיתם ולהדיחם מדרך ה' ח"ו"

< מאבק ציבורי

יתרון אחרון וחשוב מאד לאי ההתייצבות, הוא המאבק הציבורי. אתה, בחור יקר, מנסה לחשוב מה מתאים לך יותר, איזה מהלך ישתלם לך, כיצד כדאי לך לנהוג - אבל אתה חייב לזכור, **שאתה לא בודד. לא מדובר פה במאבק אישי שלך מול הצבא, כי אם במאבק נרחב של הציבור החרדי כולו מול רשויות השלטון**. במלחמה כזו, אין ספק שללכידות ולקו הברור יש משמעות רבה. דע לך, כי בכל מהלך שתבחר, אתה משפיע על הציבור כולו. אתה אמנם צעיר, אינך ממקבלי ההחלטות, אבל **יש לך אחריות!** האם הציבור החרדי יעמוד בקו תקיף ונחוש, בלתי מתפשר, מול רשויות הצבא, או שיתגלו סדקים בעמדה הזו? **בידיך הדבר!**

***

כעת, אם נשווה את ה'יתרון' שבהתייצבות, לבין היתרונות הרבים שבנקיטת המהלך של אי-ההתייצבות, ברור שמהלך כזה עדיף עשרת מונים על פני השקט הרגעי שיימשך פרק זמן קצר, שלאחריו תמצא את עצמך במצב הרבה יותר גרוע.

זאת, כאמור, מלבד העמדה הבסיסית של דעת תורה, כי אין לשתף פעולה עם רשויות הצבא כלל.

***

"הבנתי", אתה מסכים בהנהון ראש. "בסדר, אני לא מתכוון להתייצב ויהי מה.

אבל ביננו, מה אני אמור לעשות כששוטר יעצור אותי במהלך טיול בבין-הזמנים?

כשתבוא משטרה צבאית ל"ביקור נימוסין" בבית?

ובכלל - איך אתמודד במעצר, בבית המשפט, בבית הכלא?

אני לא מבין בזה, גם אבא שלי לא, אנחנו משפחה לא מוכרת ולא מקושרת לעסקנים...

איך נדע מה לעשות?"

השאלות הללו והדומות להן, באות במקום. הבלבול וחוסר הוודאות מציפים את הדאגה והחשש מפני הבאות, ולא לחינם.

קשה להתנהל ב"עיניים עיוורות", בלי לדעת מה צפוי לקרות ברגע הבא.

בדיוק לצורך זה הוקמה ע"י מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א "אגודת בני הישיבות", האגודה מתחייבת לכל בחור שינהג כפי פסקם של גדולי ישראל שליט"א ולא יתייצב בלשכות הגיוס, למעטפת משפטית מלאה, עם עורכי דין מהשורה הראשונה ועסקנים בעלי נסיון.

אגודת בני הישיבות: 02-31-32-140

כללי הזהב

שיעמדו לצידך בעז"ה בכל היתקלות עם הצבא וגרורותיו:

1.

כמו שכבר נכתב, צו 12 (על פיו תחוויל שרירותית לאחר שלא התייצבת) חל רק במקרה שהצבא יצר קשר עם המלש"ב. משכך, הכלל החשוב והבסיסי ביותר הוא לא ליצור קשר עם הצבא בשום שלב. ונפרט:

- אין לענות לטלפונים מטעם הצבא
- אם כבר ענית בטעות - או אחד מבני משפחתך - יש להגיב שהנמען אינו בבית וא"א ליצור איתו קשר, או להשמיע רשרושים בקו ולומר שאינך שומע וכן על זה הדרך, ובשום אופן לא למסור פרטים. כמובן שלא להתקשר לברר בעניין הצווים.
- חשוב מאד - תנקוט בכל תירוץ שעולה בדעתך למה לא הגעת - "הייתי חולה" "נתקעתי בפקקים" וכו' אך לעולם אל תאמר שאינך משתף פעולה, זה עלול לסבך אותך בהמשך וכפי שנכתב.
- אם קיבלת צו בדואר רשום - לא לקחת את הזימון!!
- במקרה שאינך מתגורר בבית אלא בפנימית הישיבה, או בכל מקום אחר - הטוב ביותר הוא לבקש מבני המשפחה שלא יעדכנו אותך כלל עם בוא הצווים, כך שבאמת לא תדע עליהם, וגם תחסוך לחץ מיותר.
- במקרה שתיעצר, תהיה לעו"ד של האגודה אפשרות לטעון בבית המשפט שלא קיבלת את הצווים, ומשכך אסור היה לצבא להוציא צו 12, וממילא לא היתה לו סמכות לעצור אותך. המציאות הוכיחה שבית המשפט מתחשב בטענה זו.
- מהרגע שקיבלת התראה לפני חיול ע"פ סעיף 12, חל עליך איסור יציאה מהארץ. אתה עדיין לא חייב במעצר, אך חשוב לשים לב: **איסור היציאה מהארץ לא מתבטל, גם אם הוא לא מופיע ברשומות אתר ביקורת הגבולות, ואין לסמוך על המידע של משרד הפנים!**

2.

3.

החל מתאריך החיול, הינך חייב במעצר ע"י המשטרה הצבאית. שוטר אזרחי שיעצור אותך לבדיקה שגרתית צריך על פי חוק להעבירך לידי המשטרה הצבאית, אולם המציאות הוכיחה, כי במרבית המקרים השוטרים מעדיפים להתעלם ממי שנראה כבחור ישיבה בחזותו החיצונית.

- למשטרה הצבאית אין סמכות לפרוץ לבית. משכך, במקרה ובאו לעצור אותך בבית, אין לפתוח להם את הדלת. ואין צורך לחשוש מפריצה. מה שכן, מומלץ להחשיך את הבית ולא להגיב, וכן חשוב לוודא שהדלת נעולה, כיוון שהם תמיד מנסים ללחוץ על הידית.

- במקרה שהמשטרה הצבאית מגיעה הביתה, צור קשר מייד עם מוקד החירום של אגודת בני הישיבות הפעיל 24 שעות ביממה. הנציגים ידריכו אותך כיצד לפעול, והאגודה תקשר אותך עם עו"ד ותעניק את כל הליווי הנדרש.

- במקרה שכבר נעצרת, זכותך לשמור על זכות השתיקה עד שיתנו לך להיפגש עם עו"ד מטעם אגודת בני הישיבות. נצל את הזכות הזו, חבל לדבר כשאינך יודע אלו מילים מתוך מה שתגיד ישמשו לרעתך!

4.

- חשוב מאד! להתעקש על עו"ד מטעם האגודה. אמנם המדינה מעמידה לרשותך עו"ד מהסנגוריה הציבורית, אך הענישה הוחמרה מאד. עו"ד מנוסה יוכל להוציא אותך בענישה קצרה לעומת עו"ד מטעם הסנגוריה הציבורית.

- גם לאחר מתן גזר הדין, באפשרותך להגיש ערר ובקשה להמתקת העונש. כמובן שחובה להתייעץ עם העו"ד בכל שלב.

- נכנסת לכלא? אשריך! זכית להיתפס על דברי תורה! גם בכלא אתה יכול וצריך לעמוד על זכויותיך, הן הרוחניות והן הגשמיות. פירוט זכויותיך בכלא, הכללים וההתנהלות בבתי הכלא השונים יבוא בעז"ה בחוברת נפרדת

זכינו לקבל מראשי ישיבות חשובים מאמרים על מנת לפרסמם לרבים, ביקשנו מכתבי המערכת לערוך את הדברים שיהיו בבחינת תורה מפוארת בכלי מפואר, המאמרים מוגשים בפניכם:

לחוד או ביחד?

מעטפת חזקה - תנאי עבור כל יחיד או לא? | על הסיבה בשלה
ראו גדולי ישראל חובה לפעול באופן ציבורי | על המעגל שמזין את עצמו ועל המעגלים שמחוצה לו.

חובתו של יהודי לקיים את צו ד' אינה תלויה במידת הקושי שיפגוש וגם לא במידת התמיכה הסביבתית שיקבל או שלא יקבל. ציות לפסק הלכה הוא חובה אישית על כל אחד ואחד, מעצם היותו יהודי שרגליו עמדו למרגלות הר סיני.

עם זאת, בהתמודדות מול גזירת גיוס בני הישיבות, ראו גדולי ישראל חובה לנפשם כאמור להתייצב לצידו של כל בחור ובחור באופן אישי, ולאגד את כל הבחורים והאברכים יחדיו לדבוקה אחת חזקה ואיתנה. גדולי ישראל ראו בכך חוב קדוש ועליון, וזאת מכמה וכמה היבטים, שכל אחד מהם קריטי בפני עצמו. היבטים אלו נוגעים הן כלפי פנים - ביחס לכל בחור בפני עצמו וביחס לציבור כולו, והן כלפי חוץ, בעמידתנו למול השלטונות.

טובים השניים

כאשר אדם ניצב לבדו למול ניסיון, גם אם יש לו הרבה עוז רוח פנימי, עליו לקחת בחשבון כי מעצם היותו בן אנוש עלולים להיות לו גם מורדות. כך למשל, כאשר מופעל על האדם לחץ, הוא לעיתים מאבד את שיקול דעתו; כאשר מופנה כלפיו מסע שכנוע, עלולים לצוץ אצלו ספקות.

לא כן כאשר אדם הוא חלק ממשהו חזק, יציב ואיתן. לא בכדי המשילו חז"ל את כוח הציבור לאגודת קנים שאי אפשר לשבור אותה, לעומת הקנה הבודד. האיגוד הזה של כל הקנים יחד, אינו רק חיבור של

אחד ועוד אחד, שכוחם מצטרף זה לזה, אלא הוא יוצר מהות אחרת, בלתי ניתנת להפרכה.

אם אפילו ביחס לשניים בלבד אמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ד'): "טובים השניים מן האחד... כי אם יפלו האחד יקים את חברו" - על אחת כמה וכמה אמורים הדברים כשכל יחיד הוא חלק מרבים. עצם סיכויי של היחיד ליפול קטנים בהרבה בשעה שהוא חלק ממעגל אנושי ענק שבו יד לוחצת יד.

לבד מזאת, שאיפתם של גדולי ישראל היא שהבחורים והאברכים יעשו את הבחירה הנכונה וישלמו את המחירים שגובה התמורה היקרה הזו, "מתוך עוז ותעצמות ושמחה של מצווה", כלשונם במכתב. כשבחור סמוך ובטוח כי יש מי שדואג לו ומעניק לו גב חזק בכל תחום שהוא; כשבחור מרגיש כי יש לצידו לבבות הומים שפועמים יחד איתו באותו קצב; כשבחור יודע שבמקרי קצה יהיו עסקנים מסורים שלא יישנו בלילה בשבילו - באה לליבו תחושת הרווחה, שמפנה הרבה מהדאגה שעלול הוא לחוש. על מצע כזה, כמובן, קל בהרבה להרגיש שמחה של מצווה על ש"בוא לידי ואקיימנו".

איש לאחיו

כאשר בחור הוא חלק מגוף חזק, לא רק העמידה האיתנה שלו מתעצמת, אלא הוא יוצר מעגלים מעגלים של השפעה, בלתי נגמרים כמעט.

זהו מעגל שראשית כל מזין את עצמו: כל בחור ואברך שמצטרף, מוסיף חוזק לארגון ומניח אבן נוספת בחומה האנושית - החומה כולה הופכת לחזקה יותר - והכוח בסופו של דבר חוזר גם לבחור עצמו.

זאת בנוסף לעובדה המציאותית, שחומה חזקה מחלישה את כוחו של השלטון ומצמצמת את מנעד האפשרויות שלו לפעול כנגד, מה שמשפיע על הציבור כולו ועל כל יחיד ויחיד שהינו חלק מן הציבור.

עולם התורה הספרדי

עולם הישיבות באירופה עבר שואה נוראה שהכחידה את כל היכלי התורה והישיבות בליטא ופולין וגליציה, לולי ה' השאיר לנו שרידים גדולי ישראל מצוקי ארץ מרנן ורבנן מרן הגרי"ז הלוי זללה"ה ומרן החזו"א זללה"ה והסטייפלר הקדוש ורבנו הגדול מרן הרב שך זללה"ה זכותם תהי' לנו למגן. הם הם אשר הקימו במסירות נפש שנשאר מן השרופים והטבוחים על קדושת שמו יתברך את עולם התורה והישיבות באה"ק.

על עולם התורה של גלות ספרד נגזרה גזרה של שואה רוחנית נוראה ואיומה בקום המדינה, שחרתו על דגלים לעקור ולשרש חלילה את הבנים ממורשת אבותינו הק', מסורת עתיקת יומין אשר אלפי שנות גלות לא יכלו לה כידוע טוהר ליבם ותמימותם של בני עדות המזרח לתוה"ק ולכל עניני היהדות, אשר נשתמרה מאב לבן בכל המחוזות הן במרוקו הן בתימן והן בעירק ותוניס וכו', ובהגיעם לארץ חמדת האבות וחמדת כל ישראל עמדו עליהם בכוח הזרוע ממש ובפתויים נוראים להעבירם על דתם ודעתם, ומעשה שטן

שלטון חזק או חלש?

על משמעותו של איום, על ההצהרה החד משמעית למול אחד המלכים החזקים בהיסטוריה, על התשובה הראשונה בתולדות המדינה לגזירת גיוס בני ישיבות ועל כוחה הבלעדי של החזית העממית.

ועד שכונתי באזור מגורים שבסמכותו לקבוע נהלים מחייבים לתושבים - הוא גוף חזק או חלש? צפויה להיות לו הצלחה או לא?

התשובה היא כמובן 'תלוי'.

הצלחתו או אי הצלחתו תלויה בעיקר בפרמטר הבא: **מידת היכולת שלו לאכוף את תקנותיו**. אם הוא גוף חסר שיניים, שמלבד לנופף ב'נו, נו' אין לו יכולת לענוש במאומה - התקנות שלו תהיינה שוות בהתאם.

אך אם בידיו לקבוע לדוגמא נהלי כניסה למוסדות הקהילה, זכאות לעזרה בקרן הסיוע השכונתית ולצורך הענין נניח גם תנאים לקניה בסופר המוזל - יש בידיו כלי אכיפה, שהופכים אותו לגוף משמעותי בקרב התושבים.

נמשיך לרגע בתיאור דמיוני: בעוד כל המשפחות רואות בוועד גוף סמכותי, משפחה אחת מצהירה שאף אחד מן המקלות והגזרים שבידי הוועד אינו רלוונטי בשבילה. שליחה למוסדות הקהילה? הם ממילא רוצים מוסד אחר; עזרה מטעם קרן הסיוע? אין צורך, הם מוקפים במשפחה חמה ותומכת שתסייע בכל עת מצוא; סופר מוזל? עקרת הבית עורכת את הקניות מחוץ לשכונה לאחר עבודתה.

יתכן שהם יצייתו להוראות הוועד כי הם מבינים שלטובת כולם נחוץ שיהיה ועד כזה וממילא חשוב ליישם את הוראותיו; אבל - האם יש לוועד כוח כלשהו עליהם? לא.

כאשר מדובר בשלטון - כוחו חזק או חלש?

תלוי בשני הפרמטרים גם יחד: האם יש לו כלי אכיפה, והאם כלי האכיפה רלוונטיים.

לשלטון יש אפשרות להפעיל סנקציות, במידה מסוימת אולי להגביל כלכלית, הוא יכול להצר צעדים ואפילו להשתמש בענישה של כלא. אך, האם כלי אכיפה אלו פועלים עלינו? תלוי לענין מה. בכל הקשור לעניינים גשמיים וארציים - אכן. כפי שאמרו חנניה מישאל ועזריה לנבוכדנצר: 'אם למיסים וארנוניות - מלכא את'. אבל בכל הקשור לחיי הרוח - אין לשלטון ולכלים שבידיו כל השפעה, וכפי שהמשיכו ואמרו לנבוכדנצר: 'אם לעבודת אלילים - את וכלבא שווינ!'

הצלחה, וזהו מכבשי דרחמנא שאין לנו השגה בדרכי שמים.

ולולי השאיר לנו ה' שרידים רבותינו הגדולים, ובראשם רב רבנן עט"ר מרן רבי עזרא עטיה זצלה"ה אשר העמיד אלפי תלמידים גדולים. ממנו יתד ממנו פינה. ומהם רבינו

מרן הגאון רבי בן ציון אבא שאול זללה"ה, אשר הקים רשת חינוך, ורבנו מרן הגאון רבי יהודה צדקה זללה"ה ראש ישיבת פורת יוסף, ורבנו עט"ר מרן רבי עובדיה יוסף זללה"ה ומרן חכם שלום כהן זללה"ה ראש ישיבת פורת יוסף וכל שאר גדולי ישראל, אשר כאבו את כאבם וצערם של בני עדות המזרח אשר נפלו לזרוע השלטון, והחזירו ופעלו במס"נ על כל יחיד ויחיד להכניסו לעולם הישיבות המקודש לנו מדורות כמסורת רבותינו מעתיקי השמועה.

ובחסידי ה' המרובים החזירו עטרה ליושנה ועולם התורה והישיבות פרח ועלה ציץ ופרח, ונתרבו במאד בני התורה בני עדות המזרח אשר שקועים בעולמה של תורה, רואיהם יעידון כי הם זרע ברך ה', וכל הישיבות מלאים מזן לזן בחורי חמד, אשר טוהר פניהם ועדינות נפשם הם לצנינים לראשי השלטון שצרה עיניהם בראותם הצלחת עולם התורה בכלל ועולם התורה והישיבות הספרדי בפרט, שהם קיום ויסוד האומה הישראלית.

ובלעם הרשע עמד על סודו וכוחו של עם ישראל בהיותם מוקפים בענני כבוד ומן ובאר ומשה רעיא מהימנא, אבל כוחו וסודו הוא "מה טובו אהלך יעקב משכנותך ישראל" ומברכותיו של אותו רשע אתה יודע מה היה בליבו, לעקור ולשרש את אהלי שם ועבר אשר מימות אבותינו לא פסקה מהם הישיבה, כי הישיבות הן הן הקיום והלב של האומה הישראלית.

וע"כ בראשית תחילת הווית העם היהודי ע"י אבותינו העמידו ישיבה, אברהם זקן ויושב בישיבה יצחק זקן ויושב בישיבה וכו', כי הישיבות הן עצם הלז של האומה הישראלית.

וע"כ גם אבותינו הק' העמידו בראשית התהוות העם היהודי ישיבות. ואת זה חזה בלעם יודע דעת עליון שהישיבות הן הן החוסן והעוז של האומה הישראלית, ששומרים על מסורת אבותינו, וכמפורש בתרגום יונתן שם אוהליך יעקב ישיבות שם ועבר שעסק בהם יעקב אבינו בתוה"ק.

ועל כן בסוף הגלות הנוראה של הערב רב לטשו עיניהם על מחמד ליבם של ישראל, לעקור ולקעקע את יסוד קיומה של תורה - עולם הישיבות - ובזה חלילה לנתק את שלשלת ושרשרת הדורות.

ואליך בחור חמד נזר הבריאה אשר זכית לטעום ולהסתופף בחצרות הישיבות הק', עליך מוטלת האחריות על המשך קיומו של עם ישראל בארץ ישראל עד ביאת גואל במהרה, בעוז ובתעצומות נלך, בגאון נלך, בדרכ רבותינו הק' ואבותינו וכל כלי יוצר עליך לא יצלח כי עמנו אל.

אפשר לגייס את הערבים, ולא משנה כמה הדבר חוקי או לא - כך אי אפשר לגייס את בני הישיבות.

החזית האמיתית - לא רק מבחינה שמימית אלא גם כפי שניתן לראות בעינינו - היא **החזית העממית**. המערכה היא של בג"ץ מול הציבור עצמו: האם הוא אכן יוכיח כי אין על מה לדבר? האם אכן כל בחור וכל אברך נחוש שלא לשתף פעולה עם הגזירה? ההתנגדות הזו היא הנשק היחיד הרלוונטי כאן!

משכך, ראו גדולי ישראל צורך חיוני ביותר **למסד את ההתנגדות בגוף ציבורי** שישמיע באופן חד וברור את קולם של בני הישיבות ואברכי הכוללים האומרים 'לא' מהדהד מסוף העולם ועד סופו לכל ניסיון לנתקנו מצור מחצבתנו. נחישות ציבורית מאוגדת שלא לשתף פעולה עם החוק, היא הסיכול הממוקד ביותר לגזירה! חומה אנושית שמורכבת מרבבות יחידים - היא המגן והצינה החזקים ביותר, שאף חץ שלטוני לא יוכל לחדור בעדו.

לסיום חלק זה, יש בנותן טעם לצטט את דברי מרן ה"חזון איש" בשעתו בעת גזירת שירות לאומי (כפי שכתב הסופר ר' משה שנפלד):

מרן החזון איש האמין והדגיש תמיד, "כי המערכה בין הקודש ובין החול תוכרע לא בבחירות ולא בכנסת, לא בכוח תקציבים ועמדות ואף לא בתוקף המפלגות.

היא תוכרע בבית היהודי ובמשפחה היהודית!!"

נתאר לעצמנו: חנניה מישאל ועזריה ניצבים בפני אחד המלכים החזקים ביותר בתולדות עולם, ששלט בכיפה ואף כבש את ירושלים והחריב את בית קדשנו ותפארתנו, והם מצהירים בפניו ללא חת: "אם לעבודת אלילים - את וכלבא שווין!" כאשר מדובר על העברה על הדת, לא רק שדבר המלך אינו במקום ראשון, ולא רק שכוחו אינו מאיים, אלא כל ההתייחסות לדבריו היא בשוויון מלא בין 'את' ל'כלבא'... בכך העמידו חנניה מישאל ועזריה את כל מערך הכוחות בין ישראל לבין השולטים עליהם, לדורות עולם.

וזה מה שאמר מרן החזון איש לראש הממשלה הראשון כשהגיע אליו לשוחח עימו אודות גיוס בני הישיבות "כל מדינה מבססת את חוקיה על כוח הכפייה. **אולם חוק הבא לקעקע את עיקרי האמונה סופו להיכשל. מולו יתייצבו פלוגות מתאבדים, גיבורי רוח שכל כפיה לא תוכל להם.** נמצא שהחוק לא יחול עליהם, והמדינה תצא וידה על התחתונה. לפיכך, שלטון החרד על כבוד מדינתו נמנע מלחוקק חוקים שלא יוכל לכפותם."

למול חוק הבא לקעקע את יסודות האמונה - כל כלי המלחמה של השלטון אינם רלוונטיים, כי כאשר עומדות סנקציות השלטון למול צו אלוקי - כל כוח האיום שלהן מתמוסס. כי על דעת כן באנו; בעד אמונתנו והמשך דרך אבותינו אנו מוכנים לכל מחיר!

זה מה שאירע בחוק גיוס נשים בשעתו, בשנותיה הראשונות של המדינה. השלטון נכח בהתנגדות הנחרצת של בנות ישראל לחוק - והחוק הפך לאות מתה בספר החוקים.

'כרטיס הכניסה' של חוק דמוקרטי

במדינה דמוקרטית, חלק מחקיקת חוק הוא קבלתו בידי האזרחים ויצירת דעת קהל חיובית לגביו.

ובכך הם מודים מפורשות גם בהקשר של הגיוס. וכפי שאמר אך לאחרונה שר הביטחון, כי "תכנית הזימון בשני מחזורי הגיוס הבאים תיקבע בהתאם להיענות הציבור החרדי במחזור הגיוס הקרוב". כפי שכבר הוזכר, כבר בדברי ההקדמה לחוק תשע"ד הם ציינו כי החוק צריך להתקיים "בהסכמה". הם לא באמת מחפשים ללכת 'ראש בראש'. לא בשל 'צדקותם', אלא כי ללא שיתוף פעולה החוק 'לא יעבוד'.

אין מוצא חוקי!!

אחד מיסודותיה החשובים ביותר של דמוקרטיה, הוא **עקרון השוויון**. כלומר: הקפדה על כך שלא תהיה אפליה בין אזרחים.

מצב בו ציבור שלם פטור מן הצבא, עומדת לפי חוקיהם בסתירה מובהקת לעיקרון השוויון. לבג"ץ אין שום אפשרות לעגן בחוק דבר כזה! הסיבה היחידה בשלה כל השנים היו בני הישיבות פטורים מגיוס היתה אחת ויחידה: **הדבר אינו מעשי!!** כמו שאי

שורת סיום

מכל האמור לאורך החוברת, אי אפשר שלא להגיע למסקנה, כי העם היהודי נמצא באחת מעיתות המבחן המשמעותיות ביותר שלו.

אולי מכבסת המילים של המונחים העכשוויים מעמעמת לנו מעט מהעוצמה האמיתית של מה שקורה סביבנו, כי 'שילוב החברה החרדית' לא מצלצל 'גזירות אנטיכוכוס' או התייונות, 'שיוויון בנטל' לא יוצר אסוסיאציה של אינקוויזיציה, ו'צו ראשון' לא נשמע לנו כמו ההוראה שיצאה לפני גירוש ספרד.

ה'מוטציות' התחלפו, האמצעים לבשו צורה אחרת לחלוטין; אך מתחת לכל העטיפות, לפנינו אותו ניסיון: האם לשמור את דרך ד' או חלילה לעבור על דתנו ודעתנו. גם אם איננו רואים בעינינו כי עד כדי כך הדברים מגיעים, די לנו במה שאומרים ומזהירים אותנו עיני העדה להיכן מוביל המסלול בו רוצים להצמיד אותנו. היה לא תהיה.

אבל יש גם משהו מעודד ונוסף כוחות במחשבה הזו.

כי כפי שכבר נאמר, כשיהודי יודע שהמלחמה היא על כל הקופה - הוא מקבל כוחות בסדר גודל אחר.

ליהודי יש מאגרי כוח אדירים, ירושה מאברהם אבינו ע"ה. בזמן רגיל הוא אולי לא מרגיש בהם מספיק, אך למול ניסיון לעשוק ממנו את יהדותו - יתעוררו הגנים היהודיים הללו, ועוז ותעצומות ימלאו את ישותו.

בדיוק כמו אבותיו.

אם יש מי שחושב כי מכיוון מזרח ניתן יהיה להתחיל בקלות רבה יותר לכבוש את עולם התורה - הוא טועה בגדול. יהדות ספרד הינה למודת מסירות נפש על קדושת ד'; היא ניצבה בפני ניסיונות קשים ומרים ויכלה להם; היא נשארה דבוקה באמונת אומן ושמרה על נאמנות בלתי מסויגת לבורא עולם חרף כל הרדיפות ועל אף המים הרבים שניסו לכבות את האהבה.

אפילו את פשוטיה לא ניתן היה לנצח, כמו שאמר החסיד יעב"ץ, כי בשעת גירוש ספרד דווקא היהודים התמים יותר הוכיחו עמידה בניסיונות, ואילו הפילוסופים וה'מלומדים' הוכיחו כי מצבם מסוכן בהרבה.

יהדות ספרד תקיים את הנאמר על בני גד ובני ראובן: "חלוצים תעברו לפני אחיכם". היא תצמד בראש עם קודש ותחקוק בקורות ימיה את המשך תור הזהב; היא תוכיח לבורא עולם כי גם היום, בשנות אלפיים, יש לו אהובים בעולמו; היא תמשיך ללבות בתוככי הלבבות את אש הקודש מסיני, עד שאבוקה לאבוקה תחבור ותהיה לחומת אש.

החלש יאמר גיבור אני, כי הוא באמת כזה. כל היהודים שמסרו נפש למען שמו במהלך הדורות לא היו בדווקא כאלו שמעולם לא היו להם נפילות או מעידות; אולם, כאשר עמדה לפני יהודים בחירת חייהם, כאשר הם ידעו כי לפניהם קרב של להיות או לחדול, להישאר דבוקים בד' או חלילה להתנתק מעץ החיים - הם התנשאו כארי, התחברו למבוע הכוח הבלתי פוסק שמפכה בנפשו של יהודי, ובחרו בחיי הנצח.

***

לעיתים, כאשר נפרטת הבחירה ההירואית הזו לפרוטות של יום יום - כמו למשל, קושי סביבתי, ואפילו בהלה רגעית מדואר רשום או חשש ממפגש עם שוטר תנועה - דווקא האפרוריות של הסיטואציות האלה עלולה לכסות על מאגר הכוח שלנו.

בכך תוכל לסייע לנו ההתבוננות על ההווה מבעד לעדשת ההיסטוריה. כך למשל, את הצו החתום שהתקבל, נוכל לצלם בעיני רוחנו במצלמת שחור לבן ולראותו משובץ במסגרת זהובה בספר קורות הימים, את ההתמודדות הספציפית שאנו כעת חוששים מפניה לראות כסיפור שעוד נספר לדורות הבאים, וכן הלאה. כי כשמסתכלים במבט מלמעלה - הכאן והעכשיו מקבלים גודל אחר, והתמונה כולה משתקפת רחבה בהרבה.

***

גם אם למולנו שלטון שמנופף בכלים של כוח, עלינו לדעת כי "רבים אותנו מאשר אותם".

במחנה שלנו נמצאים כל היהודים שמסרו נפשם על קדושת ד';

על המסלול שלנו עומדים הרי"ף והרמב"ם, הרשב"א והריטב"א;

ביחד איתנו נמצא הקדוש ברוך הוא, "כי עמנו קל".

אם כן,

חזק ונתחזק בעד עמנו.

כי אין לנו דרך אחרת.

בחור יקר!

חושש על עתידך?

אתה לא לבד!

אגודת בני הישיבות תעמוד לימין כל בחור
שמקבל על עצמו את הוראתם הברורה
של גדולי ישראל שליט"א
שלא להתיצב בלשכות הגיוס

הרשם עכשיו: 02-31-32-140